

ISSN 1407-9321

ZIŅAS

Konkursa «Sieviete Latvijai 2008» nominantu vidū arī preiļietes

23. maijā noslēdzās «Latvijas Avīzes» rīkotais konkurss «Sieviete Latvijai 2008», kur trim nominācijām — «Par uzdrīkstēšanos būt uzņēmējai», «Par nesavtīgu darbu sabiedrības labā», «Par ģimenes stiprināšanu» — starp 300 kandidātem 14 bija pieteiktas no Preiļu rajona. Velta Cermenece no Līvānu novada iekļuvusi arī laureātes godā nominācijā «Sievietei par ģimenes stiprināšanu».

Preiļu rajona iedzīvotāji nominācijā «Sievietei par uzdrīkstēšanos būt uzņēmējai» starp 49 konkursa dalībniecēm bija pieteikuši Olgu Lāzāni, Sarmīti Slūku, Silviju Cīrceni un Zani Praņevsku.

Nominācijā «Sievietei par nesavtīgu darbu sabiedrības labā» bija pieteiktas 185 konkursantes, tajā skaitā arī Anita Upeniece, Anna Kupre, Eleonora Bleive, Ineta Anspoka, Lidija Pundure, Skaidrite Grigale, Valentīna Jaseviča, Valentīna Skutele un Veneranda Caune.

Peldūdeņu kvalitāte uzlabojusies

Valsts aģentūras «Sabiedrības veselības aģentūra» Rēzeknes filiāles Preiļu vides veselības daļas speciālisti informē «Novadnieku», ka peldūdeņu kvalitāte rajona ūdens tilpēs uzlabojusies. Iepriekš ziņojām (13. maija numurā), ka peldēties bija aizliegts Limankas ezerā, kur pārbažu rezultātā bija konstatēti augsti ūdens mikrobioloģiskie rādītāji. Pašlaik tie ir normas robežās, par ko liecina 19. un 20. maijā paņemto peldūdeņu kvalitātes monitoringa paraugi.

Atgādinām, ka līdz rudenim ūdens paraugi regulāri tiks ņemti no 11 Preiļu rajona peldvietām: Cirišu, Rušonas, Eikša, Slamejas, Pelēču, Limankas, Līvānu ezeriem, Dubnas, Daugavas, Preiļupes un Feimankas ūdenskrātuves.

Parakstīts sadarbības līgums ar partneriem Baltkrievijā

23. maijā Krāslavā, Eiroreģiona «Ezeru zeme» 10 gadu jubilejas pasākuma laikā tika parakstīts kultūrekonomskā sadarbības līgums starp Preiļu rajona padomi un Baltkrievijas Republikas Vitebskas apgabala Glubokojes rajona deputātu padomi. Kā «Novadnieku» informē Preiļu rajona padomes preses sekretāre Irēna Seladina, līgumā paredzētas abu pušu saistības par dažādiem pasākumiem sadarbības attīstībai kultūras, ekonomiskajā, vietējās pārvaldes, veselības aizsardzības, lauksaimniecības, izglītības, sporta un tūrisma jomās.

Deju vainags vasarai un bērņibai

● Latvju bērņi danci veda.... Skats no festivāla lielkoncerta Preiļu parka estrādē. Foto: L.Rancāne

Izskanējuši un aizskanējuši skaistie dejuošo bērņu svētki «Latvju bērņi danci veda», kas pagājušajā sestdienā Preiļos pulcināja vairāk nekā simts kolektīvu, divus ar pusi tūkstošus dejuošo, simtiem sajūsminātu skatītāju. Svētki apliecināja, ka skolās deju priekšs ir dzīvs, ka deju skolotāji strādā ar pilnu atdevi, ka ģimenes tautas deju atbalsta, ko pierādīja arī daudzie bērņi vecāki skatītāju rindās, ka pašvaldības – pilsētas un pagasti atvēl līdzekļus tautas tērpiem, transporta izdevumiem, lai dejuošos skolēnus un viņu pieaugušos pavadītājus nogādātu uz koncertiem.

Festivāla lielkoncerta, kas notika Preiļu parka estrādē, programmu veidoja deviņi uzvedumi, ko bija sagatavojis katrs no rajoniem – svētku dalībniekiem: Ogres rajons, Talsu, Alūksnes, Ludzas, Jēkabpils, Krāslavas, Daugavpils, Rēzeknes un Preiļu rajons. Krāšņi noformēto un garo svētku gājieni no laukuma pie kultūras nama līdz estrādei sveica simtiem preiļiešu un pilsētas viesu.

Atklājot koncertu, svētku dalībniekus un skatītājus uzrunāja rajona padomes priekšsēdētāja Helēna Streiķe, 9. Saeimas deputāts Jānis Eglītis, Preiļu novada domes priekšsēdētājs Aldis Adamovičs, Izglītības un zinātnes ministrijas Valsts jaunatnes iniciatīvu centra direktore Agra Bērziņa. Koncerta norisi vadīja Māra Rudzāte, Rasa Magdaļenoka, Edmunds Strods, par jaunībai un pavasarim atbilstošu estrādes skatuves noformējumu bija parūpējusies māksliniece Silvija Berezovska, svētku režiju veidojusi Ilga Peiseniece. Atsevišķas lielkoncerta daļas sasaistīja Līvānu

1. vidusskolas kopas «Ceiruleits», Preiļu Valsts ģimnāzijas folkloras kopas «Rūtoji», rajona bērņo un jauniešu centra popgrupas «Lāsītes» uzstāšanās, ar brašiem maršiem iepriecināja Preiļu mūzikas un mākslas skolas pūtēju orķestris.

Tūlīt pēc koncerta uz «Novadnieka» jautājumiem par festivālā gūtajiem iespaidiem Valsts jaunatnes iniciatīvu centra direktore Agra Bērziņa neslēpa savas emocijas.

— Liels paldies Preiļu rajona bērņo un jauniešu centram par perfekti noorganizētajiem svētkiem, kas izdevās lieliski, — teica Agra Bērziņa. — Paldies Visaugstākajam, kas palīdzēja, lai nelītu lietūs, un lai nespīdētu arī karsta saule, un bērņiem būtu labi. Paldies Preiļu rajona deju skolotājiem par labi sagatavotajiem kolektīviem, paldies visu rajonu skolotājiem par brīnišķīgi veidotajām programmām, bet īpašu paldies gribu teikt Preiļu rajona deju kolektīvu virsvadītājai Gaidai Ivanovai – par sakoptību, par krāšņumu, par cēlumu, ar kādu uz skatuves iznāca Preiļu rajona dejuošie. Ar lielu lepnumu varu atzīt, ka Latvijā ir bērņi, kuri grib deju, un novērtē ieguvumu, kas gūstams tikai ar dejas palīdzību.

Svētki Preiļos bija ļoti skaisti. Paldies pilsētas saimniekiem par sakoptību un kārtību, un par viesmīlīgu uzņemšanu.

Arī rajona bērņo un jauniešu centra direktore Aija Caune pēc svētkiem izteica pateicību visiem dienestiem par pilsētas sakopšanu, kā arī Valsts un pašvaldības policijai par kārtības nodrošināšanu svētku laikā.

Turpinājums 4. lappusē.

● REKLĀMA

● REKLĀMA

● REKLĀMA

Viss par Tapro: www.tapro.lv

tapro būvēsim profesionāli

Makroflex montāžas putām

-20%

Akcija spēkā no 26. maija līdz 1. jūnijam. Atlaide neattiecas uz akcijas precēm.

Jūsu tuvākie Tapro veikali:

Preiļos, Brīvības ielā 75a, tālrunis: 65323044
Daugavpili, Stacijas ielā 129d, tālrunis: 65476900
Jēkabpili, Nameja ielā 7, tālrunis: 65207350
Ludzā, Latgales ielā 135, tālrunis: 65707255

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Tautas skaitīšanā uzdos 61 jautājumu

Pēc trīs gadiem – 2011. gada pavasarī – notiekošajā tautas skaitīšanā Latvijas iedzīvotājiem būs jāatbild uz 61 jautājumu, kas skar 46 tematus, informē Centrālā statistikas pārvalde (CSP), kas uzsākusi gatavošanos tautas skaitīšanai. CSP informē, ka sagatavotais jautājumu saraksts izstrādāts, vadoties no Eiropas Statistiku Konferences apstiprinātajām rekomendācijām. Tas papildināts ar virkni jautājumu, kurus ieteikuši ministriju, zinātnisko iestāžu un augstskolu speciālisti. Veidojot programmu, izmantota arī Somijas, Īrijas, Igaunijas, Lietuvas un citu valstu kolēģu pieredze un ieteikumi. Demogrāfisko rādītāju sadaļā programmā ir jautājumi par iedzīvotāju vecumu, ģimenes stāvokli. Ekonomisko rādītāju sadaļā – par ekonomiskās aktivitātes statusu, profesiju, galveno iztikas līdzekļu avotu u.c. Pēc Vides ministrijas un Latvijas Pašvaldību savienības ieteikuma programmā iekļauti papildus jautājumi, lai noskaidrotu, ar kādu transporta līdzekli respondents parasti dodas uz darbu un cik liels atāļums viņam jāveic, lai nokļūtu līdz tam. Daļu informācijas, kas iekļauta programmas projektā, iegūs, apkopojot administratīvo reģistru (iedzīvotāju reģistra, Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu maksātāju reģistra un Nekustamā īpašuma valsts kadastra reģistra) datus, pārējo informāciju – aptaujājot iedzīvotājus. Tādējādi krietnu daļu reģistros iegūstamās informācijas vajadzēs tikai precizēt, norāda CSP. Tautas skaitīšanas programmā iekļautie jautājumi tiks pārbaudīti izmēģinājuma tautas skaitīšanā, kas tiks organizēta nākamā gada nogalē. Tikai pēc rūpīgas pārbaudes tie tiks iekļauti 2011. gada vispārējās tautas skaitīšanas aptaujas anketās.

Skolēniem būs ar cieņu jāizturas pret valsti un sabiedrību

Valdības komiteja vakar atbalstīja grozījumus Izglītības likumā, nosakot, ka skolēniem ir ar cieņu jāizturas pret valsti un sabiedrību, ar savu rīcību viņi nedrīkst diskreditēt izglītības iestādi, kā arī apdraudēt savu un citu personu veselību un dzīvību. Likumprojektā ir sistematizētas un precizētas izglītojamo tiesības, izvairoties no normu dažādas skaidrošanas, dublēšanas un liekvārdības, bet saglabājot būtību. Likumprojektā noteikti šādi izglītojamo pienākumi: apgūt izglītības programmu; ievērot izglītības iestādes nolikumu vai satversmi un iekšējās kārtības noteikumus un ar savu rīcību nediskreditēt izglītības iestādi; ar cieņu izturēties pret valsti un sabiedrību; ievērot pedagogu, izglītojamo un citu personu tiesības un intereses; neapdraudēt savu un citu personu veselību un dzīvību; piedalīties izglītības iestādes vides saglabāšanā un sakopšanā atbilstoši izglītības programmu prasībām un izglītības iestādes iekšējās kārtības noteikumiem. Tāpat likumprojektā arī precizēti skolotāju pienākumi, ir sistematizētas un precizētas bērnu vecāku (personu, kas realizē aizgādību) tiesības.

Valsts pārvaldē nodarbināti aptuveni 100 padomnieki

Iepriekš medijos plaši analizēta atsevišķu ministru padomnieku lietderība, piemēram, šopavasara jautājumu raisīja īpašu uzdevumu ministra ES fondu apguves lietās Normunda Broka (TB/LNNK) rīcība, pieņemot padomnieka amatā savu šoferi. Iepriekš medijos arī izskanēja informācija, ka atsevišķiem ministriem padomus devuši cilvēki bez augstākās izglītības. Valsts pārvaldes iestāžu amatpersonām patlaban padomus dod aptuveni 100 dažādi padomnieki. Lai samazinātu valsts pārvaldes izdevumus, nākamgad iecerēts likvidēt lielu daļu padomnieku vietu, informē Valsts kancelejas vadītāja Gunta Veismane.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs – SIA «NOVADNIEKS REDAKCIJA».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 53-07056, mob. tel. 29410288 (redaktorei),

53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

53-07058, 53-07059 (žurnālistiem). Fakss 53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(otrdien, piektdien).

Pesimists saka: nav rožu bez ērkšķiem; optimists saka: nav ērkšķu bez rožēm.

(G. Uptis)

Cer, ka Līvānu stikla muzeja kolekcija paliks sabiedrības īpašumā

● Turpinām sniegt informāciju par situācijas attīstību SIA «Lettglas»

Gan Līvānu pilsētas, novada, gan arī rajona iedzīvotāji, zinot, ka saskaņā ar LR Uzņēmumu reģistra datiem kopš 2008. gada 28. marta 98% SIA «Lettglas» kapitāla daļu turētājs ir uzņēmums «Waterford Northeast Limited» ar juridisko adresi Londonā (Anglijā) un stikla rūpnīcas iekārtas izvestas, satraukti interesējas – kāds liktenis sagaida Līvānu stikla muzeju. Ir cerība, ka kolekcija varētu palikt sabiedrības īpašumā.

Kā informējam iepriekš, Līvānu novada dome jau aprīļa sēdē ir pieņēmusi lēmumu rosināt SIA «Lettglas» nodot domei vai atsavināt stikla muzeja ekspozīciju. Tādējādi unikālā un Baltijā vienīgā stikla izstrādājumu kolekcija paliktu sabiedrības īpašumā. Sabiedrisko attiecību speciāliste Līvānu novada domē Ginta Kraukle skaidro, ka pašvaldībai joprojām nav izdevies satikt jauno uzņēmuma īpašnieku Haraldu Rolfu Linhartu. Viņam nosūtīta vēstule, kas satur domes lēmumu attiecībā uz muzeja pārņemšanu vai atsavināšanu, kā arī pieprasīts sniegt rakstisku atbildi un informēt par iespējamo tikšanās laiku.

Uzņēmuma pārstāve Svetlana Goreva, kas strādāja arī ar iepriekšējo īpašnieku, skaidro, ka arī viņa elektroniskā vēstulē jaunajam saimniekam paudusi pašvaldības bažas muzeja sakarā. S.Goreva uzsver, ka rūpnīca ir ieinteresēta atris-

nāt jautājumu sabiedrībai par labu. Līdz šim uzņēmums ir centies godprātīgi norēķināties ar vietējiem uzņēmējiem, kam palicis parādā, naudas vietā atdotot gan iekārtas, gan metālu. Pirms ražošanas apturēšanas bijis pasūtījums no Rundāles pils stikla lustru detaļu izgatavošanai. Saņemta arī priekšapmaksā, taču tagad tā atmaksāta atpakaļ, jo pasūtījumu izpildīt nav bijis iespējams. S.Goreva arī noraida minējumus, ka iekārtas izvestas uz Ukrainu. Tās nogādātas īpašniekam Vācijā. Arī algas strādniekiem par februāri esot samaksātas.

12. maijā dome saņēmusi skaidrojumu no Valsts ieņēmumu dienesta (VID), kurā teikts, ka pēc datiem uz 8. maiju SIA «Lettglas» valsts sociālās apdrošināšanas iemaksu parāds ir 48 004 latī, bet iedzīvotāju ienākuma nodokļa parāds – 68 489 latī. VID arī informē, ka saskaņā ar likuma «Par nodokļiem un nodevām» 26. panta 3. daļas prasībām tiek veiktas likumā noteiktas piedziņas darbības, sīkāk gan nekomentējot.

SIA «Lettglas» nav nomaksājis arī nekustamā īpašuma nodokli pašvaldībai aptuveni 10 000 latu apmērā, tādēļ pieņemts lēmums nodot lietu tiesu izpildītājiem piedziņas veikšanai. Uzņēmums ir parādā arī par pašvaldības uzņēmumu sniegtajiem pakalpojumiem.

12. maijā tiesu izpildītāji, klātesot Valsts policijas, Līvānu novada domes un rūpnīcas pārstāvjiem, aizsīmogoja stikla muzeja durvis. Tiek veikta arī tur

esošo priekšmetu inventarizācija. Šis darbs paredz, ka eksponātus nevarēs izvest no valsts. Ja kāds to darīs, iestāsies kriminālatbildība. Ekskursijas stikla muzejā varēs notikt arī turpmāk, taču durvis drīkstēs atvērt tikai klātesot abām pusēm – Līvānu novada domes (pilnvarotā persona ir bijusi muzeja gide Natālija Stivriška) un rūpnīcas pārstāvim.

21. maijā Līvānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivods parakstīja pašvaldības juristu sagatavoto vienošanos, kura nosūtīta rūpnīcas jaunajam īpašniekam. Vienošanās paredz ekspozīcijas pārņemšanu pašvaldības īpašumā. Pašvaldība ļoti cer, ka īpašnieks piekritīs šādai lietu virzībai. Domes mērķis ir saglabāt ekspozīciju sabiedrībai. Taču, kā skaidro G.Kraukle, nav izslēgta iespēja, ka par muzeju var nākties cīnīties tiesas ceļā vai arī to pārvest uz citām telpām Līvānos, ko nodrošinātu pašvaldība, jo rūpnīcas ēkas, kur patlaban atrodas muzejs, ir iekļātas Kolekcijai, kurā ir ap 5000 unikāli priekšmeti, nav oficiāla muzeja statusa, taču tas ir tūristu iecienītākais apskates objekts Līvānos.

□□□

Kā ziņo LETA, 19. maijā Preiļu rajona tiesa pieņēmusi lēmumu par SIA «Lettglas» maksātnespējas lietas ierosināšanu. Uzņēmuma maksātnespējas pieņemumu tiesā iesnieguši Līvānu stikla rūpnīcas darbinieki.

Sagatavoja L.Kirillova

PREIĻU NOVADA DOMĒ

22. maijā notika kārtējā Preiļu novada domes sēde. Darba kārtībā iekļauto jautājumu izskatīšanā piedalījās 10 no ievēlētajiem 11 deputātiem.

Grozījumi pašvaldības budžetā

Izdarītas izmaiņas Preiļu novada domes saistošajos noteikumos nr. 1 «Par budžetu 2008. gadam». Budžeta sadaļa «Teritoriju attīstība» palielināta par 4000 latiem, jo no Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas saņemti līdzekļi – mērķdotācija pašvaldību apvienošanās projektu izstrādei.

Par 20 000 latu pieauguši arī budžeta sadaļas «Kultūra» līdzekļi, kas atbilstoši Kultūras ministrijas rīkojumam kā dotācija piešķirti Preiļu muižas parka izpētes un restaurācijas tehniskā projekta izstrādei, kapelas arheoloģiskajai izpētei un restaurācijai.

Izskata pareizticīgo draudzes iesniegumu

Aizkalnes Vissvētākās Dievmātes Aizmīģšanas pareizticīgo baznīcas draudzei nepieciešami līdzekļi tehniskā projekta izstrādei dievnama remontam. Ar šādu lūgumu pašvaldībā bija griezumies draudzes vecākā Zoja Matvejeva. Domnieki nolēma nepieciešamo naudas summu sagādāt un veikt iepirkuma procedūru tehniskā projekta izstrādei, lai būtu skaidrs, cik daudz naudas nepieciešams

paredzētajiem remontdarbiem. Pašvaldības vadība gan lēš, ka tā varētu būt liela summa, tāpēc draudzei būs jāmeklē arī citas iespējas sagādāt naudu. Jau ziņots, ka sagatavoti un attiecīgajās institūcijās iesniegti dokumenti, lai Aizkalnes pareizticīgo draudzes dievnamam iekļautu kultūrvēstures pieminekļu sarakstā.

Palīdzēs finansēt akordeonistu nometni un atbalstīs pensionāru apvienību

Izskatīts Preiļu mūzikas un mākslas skolas direktora Alberta Vucāna iesniegums un 300 latu apmērā piešķirts līdzfinansējums skolas 14 jauno mūziķu uzturēšanās izdevumiem V starptautiskajā akordeonistu nometnē.

Positīvs lēmums pieņemts arī atbalstot Latgales reģionālās pensionāru apvienības padomes priekšsēdētājas Z.Zujevas iesniegumu – pensionāru apvienībai uzturēšanās izdevumu segšanai no domes budžeta piešķirti 200 latī.

Par bērnu ārpuskārtas uzņemšanu bērnuudzē lems rudenī

Deputāti izskatīja kādu iesniegumu par bērnu ārpuskārtas uzņemšanu pirmsskolas izglītības iestādē «Pasacīņa». Konkrēts lēmums netika pieņemts, domnieki vienojās, ka šāda rakstura ie-

sniegumus izskatīs rudenī. Kā skaidroja novada domes priekšsēdētājs Aldis Adamovičs, vasarā situācija var mainīties. Pašlaik zināms, ka rindā uz bērnu dārzu ir no 150 līdz 200 mazuļiem. Tā kā vēl nav saņemta atbilde no Ministru kabineta un nav zināms, vai pašvaldība varēs iegūt ES finansējumu, nevar garantēt, ka būs iespējams atjaunot «Ausekliša» telpas un palielināt bērnu dārza grupu skaitu. Ja līdzekļi tiks piešķirti, telpas tiks sagatavotas un mazuļu vecākiem vairs nevajadzēs uztraukties par garo gaidīšanu uz bērnu dārzu.

Izsniedz atļauju atvērt spēļu zāli

Atkārtoti izskatīts SIA «ALFOR» valdes priekšsēdētāja Jāņa Zuzāna iesniegums un pieņemts lēmums, ka uzņēmums drīkst atvērt spēļu zāli Preiļos, Brīvības ielā 27. Šāds lēmums pieņemts saskaņā ar Azartspēļu un izložu likuma 42. panta trešās daļas prasībām un to, ka uz spēļu zāles atrašanās vietu neattiecas šī likuma ierobežojumi. Aprīļa sēdē domnieki lēma pieņemšanu atlika, jo vēlējās saņemt juridisku pamatojumu.

Deputātu viedoklis nebija vienprātīgs. Par atļaujas izsniegšanu balsoja A.Adamovičs, N.Bogdanovs, O.Hlebnikovs, V.Haritonovs, J.Šņepsts un P.Trubiņš, pret balsoja V.Plivda, atturas – J.Anspoks, J.Boļšakovs un A.Vucāns.

Pēc Preiļu novada domes sēdes materiāliem sagatavoja L.Kirillova

Mūžīgā skolniece

Vēl pirms intervijas INĀRA LIEPIŅA neslēpa samulsumu, — kāpēc uz sarunu aicināta tieši viņa, un kas viņas dzīves gājumā ir tik neparasts, lai par to būtu jāuzzina arī citiem. Bet neba vienmēr intervējamās tikai spilgtas personības, kas gozējas sabiedrības uzmanības centrā un slavas saulītē. Interesanti palūkoties uz dzīvi arī tāda jauna cilvēka acīm, kas laimes meklējumos nav devies tālu prom uz svešām zemēm, bet, liekot lietā savas zināšanas, prasmis un arī talantu, spēj savu labklājību nodrošināt tepat, Latvijā, dzīvi Preiļos apvienojot ar darbu Rīgā. Nesūkstēties par garajām maiņām darbavietā, paciest ilgos pārbraucienus un atšķirtību no ģimenes. Arī audzināt dēlu un būt vienkārši apburošai jaunai dāmai, kas zina, ko grib no dzīves. Un ar to sabiedrības uzmanību arī viss kārtībā, jo Ināras darba augļus izbauda dažādi sabiedrības pārstāvji. Viņa ir šefpavāre spēļu klubā «Melnais kaķis. Vēstniecība», kas atrodas pašā Rīgas centrā, un arī kolektīva vadītāja, jo Ināras pakļautībā strādā 12 darbinieki. Par sevi Ināra Liepiņa saka, — esmu mūžīgā skolniece, jo mūždien alkstu pēc jaunām zināšanām un allaž izmantoju katru iespēju mācīties. Stāstījums par to, kā kādreizējā Silajāņu meitene veido savu ceļu dzīvē, varbūt vienam otram jaunam cilvēkam palīdzēs uz paša dzīvi paraudzīties no cita rakursa, un tā arī ir atbilde uz jautājumu, kāpēc šīs dienas intervijas varone ir Ināra Liepiņa.

Saruna notika dienā, kad skolās devīklasniekiem un vidusskolu beidzējiem izskanēja pēdējais zvans. Tā bija svētku diena arī Liepiņu ģimenē, jo Ināras un Valda dēls Arturs beidz 9. klasi.

— Kas ietilpst šefpavāres pienākumos?

— Darba organizēšana, grafiku un maiņu sastādīšana, visas produktu sagādes lietas. Jāseko, lai viss būtu sagatavots darbam, — iekārtas, produkti, lai darbinieki strādātu godprātīgi, jo cilvēku ēdināšana ir ļoti atbildīgs uzdevums, un ēdāju gaumes arī dažādas.

— Labi pārzināt viņu pieprasījumu?

— Jā, pa šiem trim gadiem, kopš strādāju klubā, pieprasījums ir ļoti iepakots. Divreiz gadā mainām ēdienkartē. Tomēr ir tādi «ejošie» ēdieni, no kā nevar atteikties, jo apmeklētāji būs neapmierināti. Daudzi viesi nemaz neieskatās ēdienkartē, bet uzreiz pieprasa savu iecienīto ēdienu.

— Kuri tad ir tie visvairāk pieprasītie ēdieni? Vai tradicionālā latviešu karbonāde?

— Cilvēki labprāt ēd istu, marinētu, ļoti izceptu gaļu. Arī karbonādes, kas pirms tam marinētas, uz grila ieguvušas brūnu, skaistu apacepumu un kārdinošu smaržu, grilētu vistas gaļu. Arī zivis, ko gan vairāk pasūta vasarā. Iecienīti ir karstie vistas filejas salāti ar avokado un bazilika mērci, krāsni cepta forele ar piparmētru sviestu, cepta pīles krūtiņa ar aveņu mērci un citi.

— Vai ēdienkartē ir arī ēdieni ar jūsu sastādītājam receptēm?

— Domāju, ka ne par vienu no ēdieniem nevaru teikt, ka tam autore esmu tieši es, jo katrs pavārs taču pieliek kaut ko savu. Jā, varbūt mērci esmu pagatavojusi savādāku vai garšvielas pielikusi citas. Pavāriem ir grūti par kādu ēdienu pateikt, ka tas ir viņa. Piemēram, visiem ļoti zināmajiem Cēzara salātiem ir tik daudz variantu, un katrs pavārs censtos apgalvot, ka tieši viņa recepte ir istā.

— Kāpēc jūs, Silajāņu un Preiļu meitene, ir visām šīm garšīgajām lietām nelutināt vietējos kafējnicu apmeklētājus, bet rīdziniekus?

— Uzskatu, ka arī Preiļu kafējnicās ēdināšana ir laba. Preiļenieši ir izglītoti cilvēki, kas ir ļoti daudz redzējuši, braukuši ceļojumos, un zinoši arī ēdienu jomā. Tajā pašā laikā viņi, piemēram, Rīgā bez iebildumiem par ēdienu samaksā piecus un vairāk latus, jo zina, ka tur tā jāmaksā. Preiļos grib paēst vienkāršāk un lētāk, atbilstoši savai algai, kas arī nosaka kafējnicu piedāvājumu. Tomēr Preiļos ēdināšana ir pietiekoši laba mazas pilsētas apstākļiem, un ir arī gudri, pieredzējuši pavāri.

Kādreiz, kad tikko biju beigusi tehnikumu un sāku strādāt, kad veidojās mazie kooperatīvi, arī man bija doma par savu ēdināšanas uzņēmumu, bet nebija līdzekļu, un arī riskēt negribējās. Bet tagad, kad ļoti labi pārzinu šo jomu, zinu, cik milzīgi daudz līdzekļu būtu jāiegulda, lai izveidotu tādu uzņēmumu, kas mani apmierinātu un kādu es redzu savā iztēlē. Un pēc cik ilga laika izveidosies patstāvīgu apmeklētāju loks. Tā nav arī joma, kurā ieguldītā nauda ātri nesīs peļņu.

— Silajāņu pagasts — vēl nesenā pagātnē visai piemirsta vieta ar augstiem bezdarba rādītājiem, ar iedzīvotāju pesimismu. Kas jūs iemācīja veiksmīgi atrast savu vietu dzīvē, iet pa karjeras kāpnēm uz augšu?

— Mācījos Silajāņu pamatskolā, bijām pēdējā klase, kas izglītojās latviešu plūsmā. Pēc tam skola pārgāja uz apmācībām krievu valodā. Turpināju mācības Riebiņu vidusskolā, bet vidējo izglītību ieguvu Preiļu 1. vidusskolā. Man paveicās ar labiem skolotājiem. Silajānos tā bija — Sparāne, Riebiņos — Veneranda Staričenoka.

Mani vecāki bija kolhoznieki, tagad viņiem pieder zemnieku saimniecība. Tētis pazīstams kā bitenieks, viņam ir liela draiva, piedalījies novada sakoptības konkursā. Medus man garšo, bet ar bitēm gan īpašas attiecības. Pašas pirmās atmiņas par tām ir tādas, ka bez aizsargmaskas stāvu pie stropa, apkārt lido bites, turpat rosās tētis, un man nav nekādu baiļu. Bet pēc tam kaut kādā bērnības posmā man no bitēm kļuva bail un ir joprojām.

Toreiz, un arī tagad ir ļoti daudz tādu jauniešu, kas, beidzot skolu, zina, ko viņi grib. Bet ir arī tādi, kas nezina, ko iesākt. Viņi vēl nav izauguši un nobrieduši, neko dzīvē nav redzējuši, un nav apjautuši, kas viņiem patīktu, par ko viņi teiktu, — jā, es to gribu. Ar mani bija tieši tāpat. Mācījos pietiekami labi, taču ar matemātiku gan neveicās. Ilgi domāju, ko darīt tālāk, un beidzot izvēlējos profesiju, kas, manuprāt, dzīvē varētu būt noderīga. Iestājos Rīgas kooperatīvajā tehnikumā, apguvu sabiedriskās ēdināšanas tehnologa specialitāti. Tas bija vismaz tāds darbs, kas nelikās tik nejauks, lai es nevarētu strādāt. Bet ar laiku iepatikās aizvien vairāk.

Manas pirmās darba gaitas Riebiņos sarkrita ar juku laikiem, kad Latvija bija tikko atguvusi neatkarību. Kafējnicas vadītāja bija Kaucmīndes skolas audzēkne Emīlija Trūpa, no kuras guvu daudz labu zināšanu. Pie agrofirmas vadītāja bieži ieradās augsti viesi un delegācijas, kam bija jāgatavo izmeklētāji ēdieni un jāklāj banketa galdi.

Cilvēkiem maksātpēja bija zema, neviens nezināja, kas būs un kā dzīvosim tālāk. Taču tajā pašā laikā ēdināšanas jomā parādījās jauni produkti, garšvielas, iekārtas, receptes, papērieni, ko līdz tam nezinājām un kas ienāca no ārzemēm. Atkal visu nācās mācīties no jauna.

Pēc tam mani uzaicināja darbā jaunatvērtā un tiem laikiem diezgan modernā, kā arī populārā kafējnicā Preiļos, vēlāk saņēmu piedāvājumu vadīt citu jaunu kafējnicu.

— Kāpēc nolēmāt pamest Preiļus?

— Pienāca laiks, kad sapratu, ka tālākas izaugsmes iespējas te ir izsmeltas. Mani iekšā kaut kas urdīja, — pavārmākslā tie taču nav tavi griesti, tas nav viss, ko tu vari izdarīt, vēl kaut kam ir jābūt. Gribu pateikt paldies Ainaī Kravalei. Tajā laikā es darbojos Preiļu sieviešu klubā, un daktere

● Vajag izvēlēties vienu, to, kas ir vissvarīgākais un to izdarīt pēc iespējas labāk. Mans darbs un ģimene man ir galvenais — teica Ināra Liepiņa par savas dzīves prioritātēm. Foto: A.Šņepsts

vadīja kursus par ģimenes saskarsmi un psiholoģiju. Tie bija pirmie šādi kursi Preiļos, es uzzināju daudz kā jauna. Nodarbības dzirdēju labu atziņu, ka tik ilgi, kamēr cilvēks savā dzīvē neko nevar mainīt, ir jāpacieš, bet jādara viss, lai varētu kaut ko mainīt, kad pienāks šāda iespēja. Mācies, pilnveidojies, un dzīve pati piedāvās iespēju, tu atradīsies istajā vietā un istajā laikā, un viss notiks. Tā arī darīju. Iestājos Rēzeknes augstskolā Pedagoģijas fakultātē, un tagad esmu to jau absolvējusi kā mājturības un ekonomikas skolotāja. Praksē biju Preiļu arodvidusskolā, topošajiem pavāriem mācīju ēdināšanas servisu, tāpēc zinu, kādi ir topošie pavāri.

Studiju laikā saņēmu piedāvājumu strādāt Rīgā pašreizējā darba vietā. Sākumā strādāju par pavāri un ļoti daudz varēju arī iemācīties.

— Acīmredzot, strādājāt tā, ka tūkāt ievērota un iecelta augstākā amatā. Un vai tagad ir sajūta, ka griesti sasniegti?

— Noteikti nē. Tagad es saņoju par studijām maģistratūrā. Jākonkretizē arī, ko isti priekš sevis vēlos, ko varu iesākt ar iegūto izglītību. Es labprāt mācītu topošos pavārus. Joprojām mācos arī pati, tagad — Pavārmākslas akadēmijā Mārtiņa Rītiņa vadībā.

— Vai nav grūti savienot darbu Rīgā ar ģimenes rūpēm Preiļos?

— Zinu ļoti daudzus cilvēkus, kas strādā Rīgā, kam ir tāds dzīvesveids, īpaši vīriešiem.

Man jāteic paldies savai ģimenei — vīram un viņa vecākiem, kas visus šos gadus ir mani atbalstījuši. Darbā maiņas nereti iekrita tā, ka svētkos nevarēju būt ar ģimēni, bet tā ir visa apkalpojošā servisa jomas specifika. Pavāra darbs prasa arī fizisku izturību, jāpanes karstums, caurvēji. Ir dienas, kad daudz apmeklētāju un nogurums tāds, ka kriti no kājām. Tomēr jāspēj savākties un strādāt arī tad, kad esi bezgala piekusis, pēc tam vēl visu satīrīt un nokopt. Domāju, ka jauniešiem, kas izvēlas pavāra profesiju, noteikti jāpajautā pašiem sev, —

vai spēs to darīt? Topošajiem pavāriem gribētos novēlēt sajūst šī darba burvību, būt aktīviem zināšanu apguvē un izkopt garšas sajūtas.

Bet istenībā pavārs ir prestiža profesija. Palūkojieties, par ko raksta žurnālos. Pirmajās lappusēs — deputāti, biznesmeņi, aktrises, bet beigās — noteikti kaut kas par pavārmākslas speciālistiem. Cilvēki bez ēšanas nevar iztikt un ēst gatavošana pēdējā laikā ir kļuvusi māksla, ko agrāk pat iedomāties nevarējām.

— Ko jūs darāt brīvajā laikā?

— Atpūšos, esmu kopā ar ģimēni. Atmiņā palicis ceļojums ar kuģi uz Zviedriju, jahtas, salas, mierīgā jūras ainava. Mani ļoti piesaista jūra. Ja man vēlreiz būtu jāizvēlas profesija, tā būtu saistīta ar jūru, ar iespējām vairāk redzēt pasauli. Mani interesē un vilina viss, kas ir jauns, nezināms, neredzēts. Tāpēc es arī visu laiku mācos ko jaunu. Uzskatu, ka izglītībā vajag ieguldīt pēc iespējas vairāk, tas vienmēr atmaksājas. Vienmēr esmu ar mieru samaksāt par izglītību, nevis, piemēram, nopirkt jaunu automašīnu. Tā pēc pāris gadiem salūzīs, bet iemācīto neviens neatņems.

— Vai esat laimīga šajā laikā, šajā dzīves posmā, ar to, ko ir izdevies sasniegt, un cilvēkiem, kas ir apkārt?

— Ir tāds vārds «pašpietiekams». Es dzīvoju, cenšos izdarīt kaut ko labāku, attīstos. Man ļoti patīk teiciens «dzīvo pats un ļauj dzīvot citiem». Mācies, attīsties, veido savu dzīvi pats un reizē domā par sevi un saviem tuvākajiem. Tajā pašā laikā — netraucē citiem, ļauj viņiem augt, izvēlēties, ko viņi grib. Es nezinu, vai to var nosaukt par laimi, bet man ir tāda pašpietiekamības sajūta. Ir labi.

Protams, ka mums ir visādi trūkumi, daudzi valstij velta sliktus vārdus, bet es nekad un nekad nepiekritīšu, ka agrāk bija labāk. Lai vai kā tagad mums iet, bet tas ir simtreiz labāk nekā kādreiz. Es esmu laimīga, ka mums ir pašiem sava valsts. Es būtu vēl laimīgāka, ja tie cilvēki, kas valsti vada, to darītu godprātīgāk.

L.Rancāne

Deju vainags vasarai un bērņibai

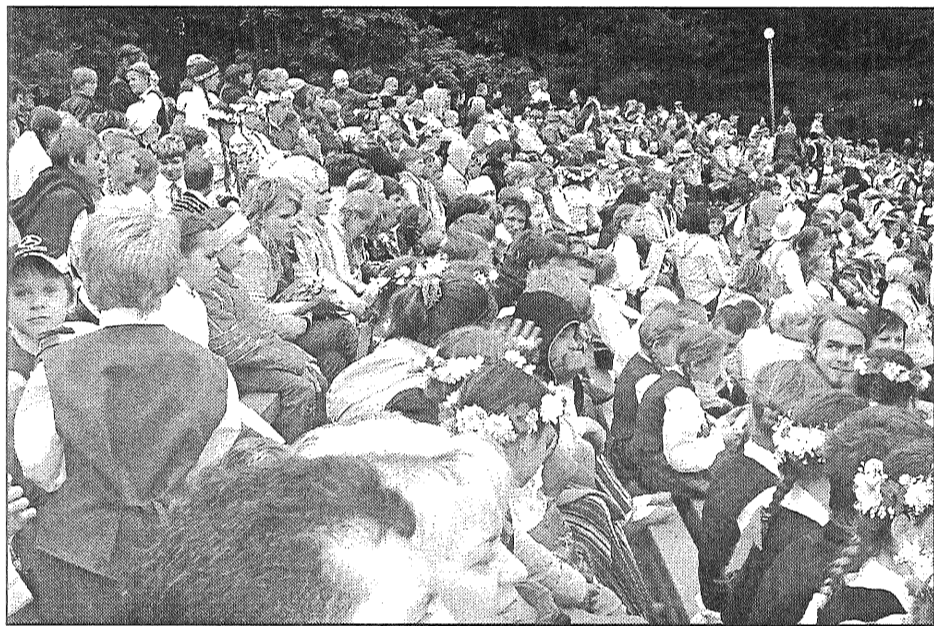
Sākums 1. lappusē.

● Svētku gājiens nonācis līdz parka estrādei. Gājienu noslēgumā mājnieki – Preiļu rajona deju kolektīvi.

● Ikvienu rajona uzvedumā uz skatuves vienlaikus bija gan mazie – sākumskolas un pamatskolas deļotāji, gan arī jaunieši – vidusskolēni.

● Parka estrāde sen nebija piedzivojusi tik lielu skatitāju un dalībnieku skaitu.

● Lielkoncerta noslēgumā deļu skolotāju un kolektīvu pārstāvju nestais vainags apvija lielo estrādes skatuvi.

● Mēģinājumi, ekskursijas pa Preiļiem, gājiens un uzstāšanās lielkoncertā, vakara diskotēka. Atpūtas brīžus katrs izmantoja, kā varēja. Iestiprinājās ar picām, saldējumu, cukura vati, citiem kārumiem. Vieni uzmanīgi sekoja, kā deļas solis veicas kaimiņu rajonu bērņiem, ...

● otri sevi uzturēja formā ar sportiskām aktivitātēm, ...

● citi nogurumu dalija ar savām deļu skolotājām. Teksts un foto L.Rancāne

IZM un plānošanas reģioni konceptuāli vienojas par kopīgu redzējumu izglītības pārvaldībā ATR kontekstā

Izglītības un zinātnes ministrija (IZM) un Latvijas plānošanas reģionu pārstāvji konceptuāli vienojušies par kopīgu redzējumu izglītības pārvaldības nodrošināšanā saistībā ar administratīvi teritoriālo reformu (ATR) — atzina IZM parlamentārais sekretārs Rolands Broks pēc piedalīšanās 3. Latvijas plānošanas reģionu apvienotās sadarbības padomes sēdē Saldū, kurā piedalījās arī IZM valsts sekretārs

Mareks Gruškevics un IZM speciālisti.

Kā informēja izglītības un zinātnes ministres padomniece komunikācijas jautājumos Agnese Korbe, sarunas dalībnieki pāuda kopīgu viedokli, ka atsevišķas izglītības pārvaldības funkcijas, kuru sekmīgai īstenošanai nepieciešama lielāka teritorija, būtu nododamas plānošanas reģioniem. Savukārt, tās izglītības pārvaldības funkcijas, kas saisti-

tas ar ikdienas darba nodrošināšanu, varētu tikt nodotas katram novadam.

Sāda funkciju sadale veicinātu izglītības kvalitāti, pieejamību un efektīvu resursu izmantošanu, stiprinot līdzsvarotu reģionu attīstību. Tādēļ, lai nodrošinātu atbilstošu izglītības kvalitāti, pieejamību un efektīvu līdzekļu izmantošanu, tīkšanās dalībnieki pāuda kopīgu izpratni, ka ATR un skolu tīkla attīstības kontekstā jāvieno-

jas par atbilstošāko izglītības finansēšanas modeli, pēc iespējas izvērtējot arī tādu kritērijus, kā iedzīvotāju blīvums, autoceļu infrastruktūra u.c.

IZM pārstāvji akcentēja, ka — kaut gan izglītības iestāžu atvēršana un slēgšana ir pašvaldību kompetence, taču IZM konceptuālā nostāja ir, ka izglītības sā-kumposmā izglītības iestādei jā-atrodas pēc iespējas tuvāk bērņa dzīvesvietai, savukārt vidussko-

las posmā būtiskākais ir kvalitatīva mācību vide un vidusskolu materiāli tehnisko resursu koncentrēšana, lai sagatavotu konkurētspējīgu jaunieci.

IZM speciālisti un reģionu pārstāvji pārrunāja arī plānošanas reģionu lomu mūžizglītības funkciju īstenošanā, kā arī profesionālās izglītības attīstību atbilstoši katra reģiona vajadzībām.

Pasākuma «Agrovide» nosacījumi VAAD INFORMĀCIJA

Lauku attīstības programmas 2007.-2013. gadam pasākuma «Agrovīdes maksājumi» apakšpasākumos lauksaimnieki šogad var brīvprātīgi uzņemties jaunas piecu gadu saistības apakšpasākumiem «Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība», «Bioloģiskās daudzveidības uzturēšanas zālājos», «Buferjoslu ierīkošana», «Lauksaimniecības dzīvnieku ģenētisko resursu saglabāšana», kā arī uz diviem jauniem apakšpasākumiem – «Integrētās dārzkopības ieviešana un veicināšana» un «Rugāju lauksaimniecības periodā», skaidro Zemkopības ministrijas Preses un sabiedrisko attiecību nodaļas vadītājas vietniece Solveiga Lazovska.

Apakšpasākuma «Bioloģiskās lauksaimniecības attīstība» atbalstu varēs saņemt lauksaimnieki, kas ievēros normatīvos aktos noteiktās prasības par bioloģiskās lauksaimniecības produkcijas ražošanu, ir reģistrējušies kā nodokļu maksātāji un saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienestam iesniegtajiem pārskatiem vai gada ienākumu deklarāciju par iepriekšējo noslēgto gadu ieguvuši no-

teiktus minimālos ieņēmumus no lauksaimniecības produkcijas realizācijas.

Ja nākamajos saimniekošanas gados lauksaimnieks mainīs ar bioloģiskās lauksaimniecības produkcijas ražošanu saistītos rādītājus, piemēram, tirgus cenu, ražību, šie noteiktie minimālie ieņēmumi no lauksaimniecības produkcijas realizācijas var tikt mainīti.

Uz apakšpasākuma «Integrētās dārzkopības ieviešana un veicināšana» atbalstu varēs pretendēt lauksaimnieki, kuri dārzkopības produktu audzēšanā pielieto integrētās audzēšanas metodes un būs reģistrējušies Valsts augu aizsardzības dienesta (VAAD) Lauksaimniecības produktu integrētās audzēšanas reģistrā.

Atbalsta pretendentiem, kuri vēlas saņemt atbalstu apakšpasākumā «Integrētās dārzkopības ieviešana un veicināšana», līdz 15. maijam bija LAD jāiesniedz platību maksājumu iesniegums. Pēc šī termiņa sākās iesniegto platību maksājumu iesniegumu administrēšana.

Šobrīd notiek intensīvs darbs, lai saskaņotu ar Eiropas Komisiju un valdībā apstiprinātu šo noteikumu projektu, kas radītu normatīvo aktu bāzi Lauksaimniecības produktu integrētās au-

dzēšanas reģistra izveidei.

Uz atbalstu šajā apakšpasākumā nevar pretendēt par platībām, par kurām atbalsta pretendents 2006. un 2007. gadā noslēdzis līgumu ar LAD un uzņēmis piecu gadu saistības apsaimniekot attiecīgās platības ar integrētās audzēšanas metodēm.

Atbalsts apakšpasākumā «Rugāju lauksaimniecības periodā» paredzēts lauksaimniekiem, kuri uzņemas saistības uz pieciem gadiem pēc ražas novākšanas līdz nākamā gada 1. martam atstāt laukā neiestrādātas kultūraugu pēcpļaujas atliekas – rugājus. Minimāli uz atbalstu pieteiktai platībai jābūt vismaz 10 hektāriem.

Latvijas Lauku attīstības plāna apakšpasākuma «Erozijas ierobežošanas» nosacījumi: atbalsta pretendents var saņemt atbalstu, ja uzņemas saistības turpmākos piecus saistību gadus ziemas periodā no 15. novembra līdz nākamā gada 1. martam atbalstam pieteiktās platībās uzturēt kā zaļās platības, kas kārtējā gadā veido vismaz 70% no saimniecības lauksaimniecībā izmantojamās zemes.

Interesenti ar bildēm un skaidrojumiem par šīm tēmām var iepazīties ZM interneta mājas lapā saitē <http://www.zm.gov.lv/index.php?sadala=1017&id=6649>.

Lido maijvaboles

Latgales reģionā, īpaši Rēzeknes rajonā, kā arī daudzviet citur šogad ļoti lielos daudzumos ir savairojušās maijvaboles. Šobrīd vaboles iziet no augsnes un intensīvi lido, uzmeļējot sev nepieciešamo barības bāzi – lapu kokus, «Novadnieku» informē Valsts augu aizsardzības dienesta Latgales reģionālās nodaļas vecākā eksperte agronomijā Anita Trūpa.

Maijvaboles ir vienas no lielākajām vabolēm Latvijā. Tās lido maija un jūnija vakaros, parasti krēslā, bet dienā tās uzturas koku lapotnē un grauž lapas. Vairāk tām patīk ozoli, kļavas, ābeles, arī citi lapu koki. Olu dēšana sākas pavasarī, divas nedēļas pēc maijvaboļu izlidošanas. No olām izšķiļas kāpuri. Kāpuri attīstības sākumā barojas ar sīkām augu saknītēm un trūdošām augu daļām.

Kāpuru attīstība augsnē ilgst apmēram četrus, piecus gadus, tie ir balti vai bāli dzeltenī ar brūnu galvu, saliekti C veidā un trijiem pāriem kāju. Lielie kāpuri nograuž augiem saknes, gumus un bojā bumbuļus, dažreiz kartupeļu bumbuļus izgrauž tā, ka paliek tikai miza. Jaunajiem zemeņu ceriem kaitēklji nograuž saknes, vecajiem – izgrauž sakņu centrā-

lo daļu. Maijvaboles spēj nograuzt saknes arī augļu kokiem. Bojātie augi vīst, nikuļo un iet bojā.

Kā cīnīties

Lai mazinātu maijvaboļu izplatību, zem kokiem, kuros maijvaboles savākušās masveidā, apakšā paklāj plēvi vai kādu citu materiālu un nopurina. Agri no rīta vaboles ir mazkustīgas, tāpēc tās viegli nopurināt. Nokritušās vaboles jāsavāc un jāiznīcina.

Maijvaboles lidošanas periodā iespējams izķert, jo tās intensīvi lido uz ultravioleto gaismu.

Maijvaboļu barošanās periodā ozolus, uz kuriem tās koncentrējušās, var apsmidzināt ar insekticīdu, kas satur darbīgo vielu *azadiraktīnu*. Tas vabolēm samazinās olu dēšanu.

Nelielās platībās augsni pārrokot, kāpurus var salasīt un iznīcināt. Ļoti piesārņotus laukus vēlams atstāt melnajā papuvē, kur visu vasaru regulāri ik pēc 2-3 nedēļām apstrādā.

Maijvaboļu tāpat kā drātstārpu kāpuru ierobežošanā (atbaidīšanā) labus rezultātus dod kartupeļu sēklas materiāla kodināšana.

Maijvabolēm ir arī dabīgie ienaidnieki. Kāpurus iznīcina strazdi, vārnas, kraukļi, kovārpi u.c. putni, arī kurmjū un lielās skrejvaboles. Mājas pīles un mežacikas labprāt mīlojas ar maijvaboļu kāpuriem.

PREIĻIEM – 80

Mana pilsēta – mana sirds

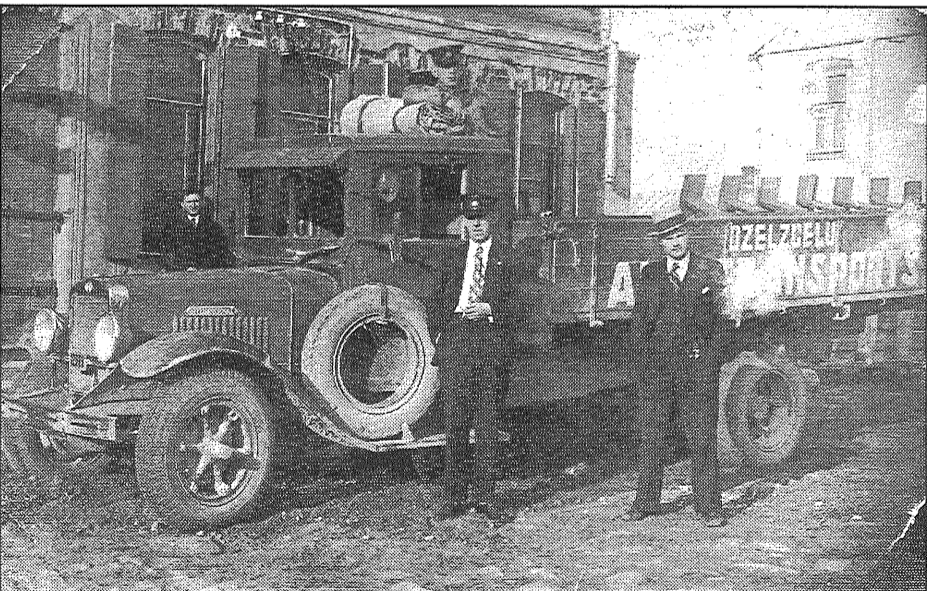
● Preiļu pilsētas sešklasīgās pamatskolas skolēni un skolotāji, pilsētas valdes pārstāvji pie skolas ēkas Preiļos, Raiņa bulvārī 1938. gada 29. maijā.

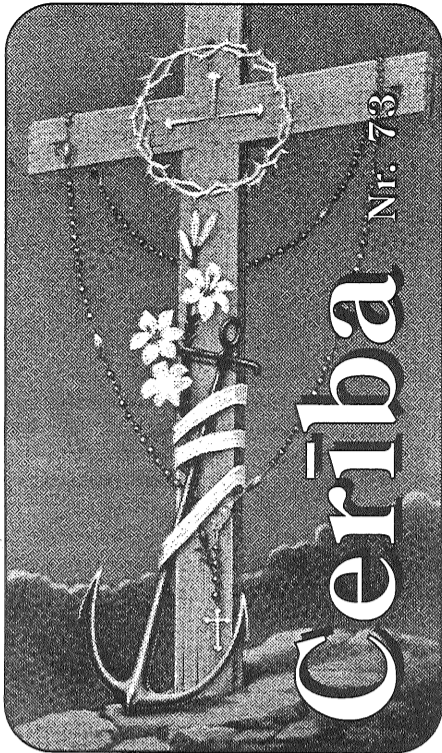
● Deja Preiļu pilsētas sešklasīgās pamatskolas bērnu svētkos 1936. gadā. Tajos piedalījās dažādu tautību bērni: latvieši, ebreji, poļi.

● Preiļu Romas katoļu draudzes baznīcas koris un baznīcas pūtēju orķestris pie baznīcas plebānijas ēkas Preiļos, Tirgus laukumā. Otrajā rindā piektais no kreisās prāvests Pēteris Apšenieks.

● Pie transporta kantora Preiļos, Tirgus laukumā, pagājušā gadsimta trīsdesmitajos gados. Foto no Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja fondiem.

Nr. 73
Cerība

EUHARISTIJA – vīriešu, sieviešu un jauniešu Sakraments

Ceturtdien pēc Visssvētās Trisvienības svētkiem (šogad tas bija 22. maijā) Baznīcā svinam Visssvētākā Sakramenta svētkus. Šo svētku galvenais mērķis ir pagodināt Jēzu Kristu, paslēptu maizes un vīna zīmēs.

Kristus saka: «Es esmu dzīvības maize, kas pie Manis nāk, tas izsalcis nebūs, un kas tic uz Mani, tam neslāps.» (Jņ. 6, 35) Tā Jēzus aicina pie sevis visus – gan lielus, gan mazus, gan vīriešus, gan sievietes.

Paradīzes vidū augs «dzīvības koks» — «labā un jaunā pazišanas koks». (1 Moz. 2, 9) Tam ar saviem augļiem bija jādod dzīvība un mūžīgā dzīvošana cilvēkiem. Bet pirmie cilvēki neēda dzīvības koka augļus. Tie izstiepa roku pēc «labā un jaunā atzišanas koka» augļiem. Viņi ēda aizliegtā koka augļus un mira. Paradīze izzuda viņu skatienam, līdz ar to zuda arī dzīvības koks.

Tomēr žēlsirdīgais Dievs Jaunajā Derībā iestādīja jaunu dzīvības koku – svētā Krusta koku Golgātas kalnā. Caur šī cēlā koka augļiem visai cilvēcei tika piešķirta jauna Dzīvība, žēlastības un debesu dzīvība. Visspēcīgā Tēva prāts bija tāds, ka cilvēces pestīšanai jānāk no krusta koka: «No koka nāca nāve, no koka bija jārodas arī dzīvībai, un tam, kas pie koka uzvarēja, vajadzēja tikt pie koka uzvarētam.»

Vienmēr zaļojošais un augļus nesošais dzīvības koks ir Euharistija un svētā Komūnija.

«Ne Mozus jums deva maizi no debesīm, bet Mans Tēvs dod jums patieso debesu maizi. Un Dieva maize ir tā, kas nāk no debesīm un pasaulei dod dzīvību,» teica Jēzus jūdiem. (Jņ. 6, 32)

«Es esmu dzīvā maize, kas no debesīm nākusi. Kas šo maizi ēdīs, tas dzīvos mūžīgi; un maize, ko Es došu, ir mana miesa pasaulei par dzīvību.» (Jņ. 6, 51-52)

Kāds konvertīts jautāja katoļu priesterim: «Kāpēc gandrīz visur sievietes biežāk iet pie svētās Komūnijas nekā vīrieši?» «Arī es par to esmu domājis, bet īsto iemeslu neesmu atradis,» atbildēja priesteris.

Vai par iemeslu varētu būt laika trūkums, vienaldzība, remdenība, vāja ticība?..

Savas ticības apliecināšanā sievietes daudz kārt pārspēj vīriešus. Bet ļoti gribētos, lai mūsu vīri, tēvi, brāļi būtu centīgāki ticības pienākumu pildītāji un svētās Komūnijas pieņēmēji.

Kas mums šodien visvairāk vajadzīgs? Mums vajadzīgi vīrieši, stipri ticībā un upurgatavi. Mums vajadzīgi drošsirdīgi vīri. Vīri ar raksturu, kuri vienmēr uzticīgi Dievam, ģimenei, katoļu Baznīcai un mūsu tēvzemei.

Kas viņus par tādiem spēj veidot? Par tādiem viņus var veidot Visssvētākais Sakraments. Par tādiem viņi izaug, bieži ejot pie Dieva galda.

Ja mums patlaban ir tik maz vīriešu ar katolisko raksturu, tad tikai tāpēc, ka viņi mēnešiem un gadiem ilgi nav vienojušies ar Jēzu svētajā Komūnijā.

Ziemeļjūra ir mežonīgs un nemierīgs ūdens klajums, kur bieži trako vētras un daudzreiz aiziet bojā arī nelaimīgie zvejnieki. Kādas zvejnieka sievas vīrs un dēli jau vairākas dienas bija vētrainajā jūrā. Sieva vēl arvien viņus gaidīja pārdomāties mājās. Un atkal pār jūru nolaidās melna nakts. Nekur nebija redzama pat vismazākā uguntiņa, kas norādītu uz zvejnieku māju krastmalā. Tikai nelaimīgā sievietē stāvēja krastā un gaidīja. Ko viņa izdarīja savā lielajā uztraukumā? Viņa aizdedzināja savu nelielo mājiņu, vienīgo īpašumu, un drosmīgi stāvēja līdzās gaiši degošajai māijai kā lāpai, kamēr nomaldījušies zvejnieki šīs neparastās uguns gaismā atrada krastu.

Arī katoliskajām sievietēm ar savu piemēru, pašreizējo ticību un ticības lāpu jā-

gaismo ceļš citiem. Kā Svētajos Rakstos minētā samariešu sieviete aicināja savus tautiešus pie Kristus, kurš bija pie Jēkaba akas, tā arī jūs aiciniet savus vīrus, bērnus pie Kristus – svētajā Komūnijā. Bet arī pašas nāciet bieži pie šīs «Jēkaba akas», lai smeltos «dzīvības ūdeni». Šodien mums vajadzīgas sievietes mātes, kas ir dievbijīgas, tikumiskas un upurgatavas. Svētajos Rakstos par sievieti lasām: «Vienkārti par mīlu un skaistu atzītai tapt sievietei vēl nav nekas; sieva, kas to Kungu bīstas, ir jāteic un jādaudzina.» (Sal.sak. 31,30)

Kad jaunā ķēniņiene Izabella tiecās pēc pravieša Elija dzīvības, viņš devās tuksnesī, lai glābtu savu dzīvību. Elija apsēdās zem tuksneša paegļa krūma ar vēlēšanos nomirt. Bet, lūk, priekšā nostājās eņģelis un sacīja viņam: «Celies un ēd!» (1 Kēn. 19,5) Un viņš ieraudzīja maizi un krūzi ar ūdeni. Elija ēda un dzēra, un atkal apgulās. Tad eņģelis nāca otro reizi, aizskāra viņu un sacīja: «Celies un ēd, jo tev ir garš ceļš priekšā.» (1 Kēn. 19,7)

Pravietis piecēlās, ēda un dzēra, un šīs barības stiprināts, gāja četrdesmit dienas un naktis līdz Dieva kalnam Horebā.

Mūsu dārgā jaunatne! Jūs līdzīgi pravietim Elijam atrodieties tuksnesī, jaunā ienaidnieka vajāti, bet jums jāsasniedz mūžības krasts. Ceļš ir tāls, bīstams, grūts. Vai spēsiet izturēt? Pašu spēkiem vien – nē, bet ar Dieva spēku – jā.

Visos laikos pastāv kārdinājumi un briesmas ticībai. Pārvarēt kārdinājumus, dzīves grūtības, saglabāt ticību palīdzēs Visssvētākais Sakraments.

Tāpēc nāksim pie Jēzus svētajā Komūnijā ar ticību, pazemību un mīlestību, lai izturētu dzīves pārbaudījumus un sasniegtu svēto Dieva kalnu – Debesis.

Dekāns J. Stepīņš

Lūgšana

Kungs Dievs, cilvēces Pestītāj, Tu aicini Baznīcu visā pasaulē bez mītas svinēt svēto Euharistiju Tavai piemiņai.

Vieno visus tos cilvēkus, kas sirsnīgā pielūgsmē piesauc Tavu vārdu, jo ir pieņēmuši Tevi par savas dzīves vienīgo Kungu. Atklāj viņiem Tava Upura nozīmi, palīdzi saprast Pēdējo vakariņu noslēpumu, lai mēs visi spējam būt patiesi vienoti, pieņemot un pielūdzot Tevi Visssvētākajā Sakramentā.

Kungs, uzlūko un vieno tos, kas dalās Dzīvības Maizē, visus, ko Tu aicini pie savas galda. Atbrīvo mūs no jebkādas šķelšanās, ļaunuma un neiecietības. Lai mūsos aug mīlestība pret Tevi, pret Baznīcu un citam pret citu.
Amen.

LATVIJĀ

Garīdznieku sarakstus publicēs internetā

19. maijā Ministru kabinets pieņēma reliģiskās savienības jeb baznīcas garīdznieku saraksta iesniegšanas un aktualizācijas kārtību, kas paredz internetā publicēt baznīcu garīgā personāla sarakstus, informē Tieslietu ministrijas sabiedrisko attiecību nodaļas pārvaldes vecākā referente Laura Pakalne.

Reliģisko organizāciju likums paredz reliģiskajām organizācijām ievēlēt vai iecelt, kā arī atbrīvot no amata garīgo personālu, kam var tikt piešķirtas tiesības reģistrēt laulības, kā arī veikt kapelāna pienākumus. Lai šī informācija būtu publiski pieejama katrai personai, to nepieciešams aktualizēt, iekļaujot reģistrā.

Pašlaik spēkā esošajos likumos ir noteikts, ka reliģiskā organizācija iesniedz Tieslietu ministrijā garīgā personāla sarakstu. Pēc noteikumu stāšanās spēkā būs noteikts, ka ministrija mēneša laikā ievietos garīdznieku sarakstu Tieslietu ministrijas mājas lapā internetā – www.tm.gov.lv.

Stundiņu dziesmas Dievmātes godam

Katoļu Baznīca savā vairāk nekā 2000 gadus ilgjājā pastāvēšanas vēsturē dievkalpojums iesaistīja visas mākslas nozares. Taču visā, kas veicina cilvēka dvēseles tuvināšanu Dievam lūgšanu laikā, galveno vietu ieņem dziedāšana un mūzika. Tieši dziedāšana ir visnenākā Baznīcas mākslas nozare, jo, kas labi un skaisti dzied, tas divkārt lūdzas.

Mūzika, kā zināms, spēj tieši iedarboties uz cilvēka dvēseli un izsaukt tajā attiecīgu noskaņu, lai tā spētu viegli atrasties no laicīgām domām, lai, pilnīgi atbrīvojoties no visa laicīgā, spētu brīvi un nepiespiesti sarunāties ar Dievu un svētajiem.

Dievs katram no mums ir dāvājis balsi. Bez tās mēs pat nespētu sarunāties. Bet Dievs ir devis vēl vairāk – cilvēka balss dziesmās un mūzikā var Viņu godināt, slavēt un pielūgt.

Kopīga dziedāšana aizrauj cilvēkus no sendienām, liek viņiem aizmirst visu pārējo apkārt un nodoties tikai lūgšanai. Bez tam melodija, radīdama attiecīgu noskaņu, palīdz vieglāk iejusties lūgšanu saturā. Tas arī ir garīgās dziesmas galvenais uzdevums.

Jezuīti, darbotamies Latgalē, Māras zemē, veicināja dažādas dievkalpojuma formas. Blakus Rožukronim un mirušo liturģijai (psalmiem) kā ļoti iecienīts Dievmātes godināšanas veids jāmin Stundiņu dziesmas (Godzinkas). Šis lūgšanas veids bija iekārtots pēc priesteru lūgšanas grāmatas breviāra kanonisko stundu parauga. Tās bija vēltītas Jaunavas Marijas Bezvainīgās leņemšanas godam un bija īsākas par garīdznieku lūgšanām, tāpēc nosauktas par Stundiņām.

Tāpat kā breviārā, arī šeit visas lūgša-

nas ir sadalītas septiņās lūgšanu stundās. Katra stunda iesākas ar «Tēvs mūsu» un «Esi sveicināta» lūgšanām. Pēc tam lūdzam, lai Dievmāte steigtos mums palīgā un pasargātu mūs no jaunā dvēseles ienaidnieka. Tālāk seko slavas dziesma un lūgšana. Katras lūgšanas stundas ievads un pati lūgšana paliek nemainīga, mainās tikai himna un antifona.

Kas Stundiņu dziesmas sacerējis un kad tas noticis, tuvāku ziņu nav. Daži vēsturnieki domā, ka to sākums meklējams 14. un 15. gadsimtā. Fakts, ka tās sacerētas latīņu valodā. Autors, acimredzot, bijis dziļi ticīgs un dievbijīgs Dievmātes godinātājs, kā arī labs Bībeles pazinējs, jo ir pratis no Bībeles izmeklēt skaistākās metaforas un tās attiecināt uz Jaunavu Mariju. Sacerētāja mērķis viennozīmīgi bijis stiprināt ticīgās dogmas par Jaunavas Marijas Bezvainīgo ieņemšanu.

Daži uzskata, ka šo lūgšanas veidu uz Latgali atnesa dominikāņi, jo viņi savas priesteru lūgšanas breviārā dzied. Iespējams, ka viņi vēlējās vietējos ļaudis tuvāk iepazīstināt ar savām lūgšanām, un tā izveidojās Stundiņu dziesmas. Daži vēsturnieki gan uzskata, ka Stundiņas ieviesuši jezuīti, jo arī viņi nemitīgi rūpējās par tautas izglītošanu.

Zināms, ka poļu valodā Stundiņas tulkojis jezuīts Vujeks 1596. gadā. Lietuvā tās bijušas pazīstamas jau agrāk. Abās mūsu kaimiņzemēs Stundiņas agrāk bijušas un arī tagad ir ļoti populāras. Tās dziedājuši bruņinieki savos karagājienos, karavīri – savās nometnēs, svēcēlotāji – dodoties uz Dievmātes svētvietām, amatnieki – darbīcās, zemnieki – lauku sētās. Visur skanējušas Dievmātei vēltītās Stundiņas, sevišķi ik gadu maijā un oktobrī. Pieņemts,

ka arī bērnu dienās tās dziedātas rīta agrumā.

Latgalē Stundiņu dziesmas nonāca ap to pašu laiku kā Polijā un Lietuvā. Daudzi vecākās paaudzes cilvēki vēl tagad Stundiņas zina no galvas. Tās dziedāja sievietes, darbotamās virtuvē. Vēl nesen arī Rīgas Garīgajā seminārā studenti Stundiņas dziedāja Svētā Franciska baznīcā un semināra kapelā.

Blakus privātai dziedāšanai agrāk Stundiņas dziedāja svētdienās un, sevišķi Dievmātes svētkos, arī baznīcā. Ar Stundiņām iesākās svētdienas dievkalpojumi. Dziedāšanā piedalījās visa draudze – vīrieši, sievietes un jaunatne. Diemžēl tagad šis ieradums jau izzudis.

Jāpiezīmē, ka pēc Dievmātes godam vēltītajām Stundiņām tika sacerētas arī Stundiņu dziesmas Jēzus Sirds, Svētā Jāzepa un citu svēto godam. Taču tās ir mazāk pazīstamas.

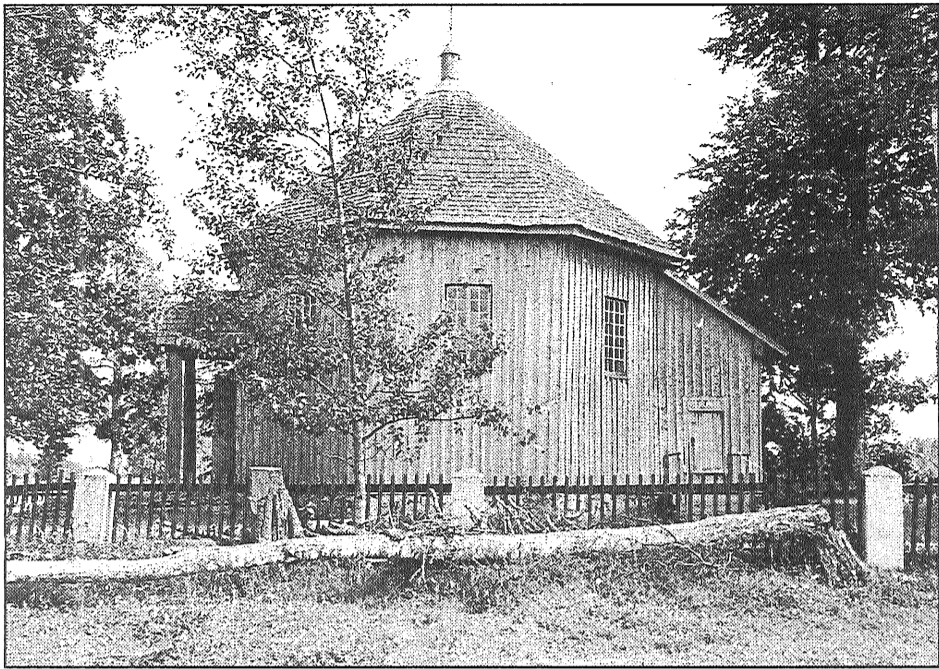
Būtu jauki un svētīgi dziesmas Jaunavas Marijas godam iemācīt Māras zemes ticīgajiem.

1801. gadā izdotās lūgšanu grāmatas «Dzīsmes Svātas» ievadā cita starpā lasām: «Šos strodeigos tautas divbejība agrāk ir bejuse taida, ka pļovas, teurmi un meži ir skanējuši nu svātku dzīsmem, kuras ti ir dzidojuši savu dorbu laikūs. Priks asūt bejis ceļotojam tū dzērdēt un redzēt. Tymā laikā, ko cylvāku rūkas beja nūdarbnotas, jūs vinkoršos un navaineigos dvēseles ticēbas, cereibas un mīlesteibas aktūs cēlēs leidz pošā Dīva trūnam, taidā veidā svātus dorūt jūs pošus un pacelūt pi Dīva arī klauseitoju sirdis.»

Lai arī tagad dziesmas mūsu sirdis paceļ pie Dieva!

Priesteris A. Budže

Baznīcas piemiņu tur godā

● Eleonorvīles baznīca Rudzātu pagastā pirms pārvešanas uz Brīvdabas muzeju.

Foto no Preiļu galvenās bibliotēkas fondiem

Mērojot ceļu no Preiļiem uz Rudzātiem, jau Rudzātu pagasta teritorijā ceļa kreisajā pusē vienā no Ošas upes līkumiem redzama kāda neparasta vieta ar apstādījumiem, ziediem, svecēm, bet starp tiem — gaišzilos toņos ieturēta Dievmātes statuļa, celiņu līdz tai, krucifiksu, ziediem, svecēm un zaļumiem. Tumsā šī vieta ir skaisti izgaismota un izceļas uz apkārtējā fona.

Diemžēl apkārtnē tikai mežs, koki, vientuļs ceļa gabals un nevienas mājas. Ja steidzīgais braucējs vai gājējs tomēr atvēlēs laiku, lai apstātos, viņš ieraudzīs, ka statuja novietota uz kādas bijušās celtnes vietas, par ko liecina pamatu daudzstūris, apsūnojuši pakāpieni. Šī vieta patiešām ir ievērojama cieniņa, jo te atradusies un darbojusies Eleonorvīles baznīciņa, kas vietējiem iedzīvotājiem par lielām sirdssāpēm padomju varas gados pārvesta uz Brīvdabas muzeju Rīgā. Baznīcas piemiņas vietu iekārtojās un par to rūpējās Rudzātu pagasta uzņēmējs, zemnieku saimniecības «Alksniši» īpašnieks Valdis Skraučs. Statuja uzstādīta 2005. gadā, bet vēl pirms tam uzņēmējs parūpējās par krucifiksa uzstādīšanu.

No Eleonorvīles baznīcas vēstures

Preiļu galvenās bibliotēkas novadpētniecības nodaļā glabājas daudzi materiāli par Eleonorvīles baznīcu. To savā grāmatā «Mazā Zemgale laikmetu griežos» aprakstījis Jānis Būmanis, tās vēsturei un liktenim pievērsies prāvēstis Alberts Budže.

Sakarā ar to, ka Eleonorvīles apkārtnē dzīvojošajiem cilvēkiem bija tāls ceļš līdz tuvākajām baznīcām, poļu muižnieki Karbovski 1701. gadā šeit uzcēla nelielu koka baznīcu — kapelu. Līdz 1815. gadam tā tikusi vairākkārt pārbūvēta, bet minētajā gadā ar grāfa Borha un draudzes atbalstu uzbūvē-

ta otrreiz. Tā iesvētīta, novēlot svētā Jāzepa gādībai. Netālu no baznīcas atradās priesteru māja. 1888. gadā baznīcu slēdza krievu valdība, pamatojot, ka celtnē novecojusi un tajā bīstami uzturēties. Eleonorvīles iedzīvotāji palika bez baznīcas un garīgās aprūpes. Cilvēki nelikās mierā, un astoņu gadu garumā turpinājās lūgumu rakstīšanas un iesniegšanas process, ieskaitot lūgumu caram Nikolajam II. Tas deva atļauju remontēt baznīcu un turēt tajā dievkalpojumus. 1898. gadā šeit tika uzcelta un iesvētīta jauna koka baznīca. Draudzes garīgo aprūpi veica Preiļu, vēlāk — Rudzātu draudzes priesteri. Ik gadus tika atzīmētas trīs atlaidu dienas — svētā Jāzepa, svētā Jāņa un Jaunavas Marijas septiņu sāpju dienu svētki. Eleonorvīles folvorkas īpašnieks Afanasijš Petoškojs baznīcai uzdevināja piecus hektārus zemes, uz kuras draudze uzbūvēja piecas mājiņas. Tajās dzīvoja terciāres.

Skarbi notikumi te risinājušies 1905. gada revolūcijas laikā. Ērgelnieks Jānis Gajevskis dievkalpojumā nospēlēja toreiz populāro dziesmu «Ar kaujas saucieniem uz lūpām», izgājis ārā, ar zemniekiem runāja par grūto stāvokli, pieprasīja, lai muižnieki paraksta dokumentus par atteikšanos no zemes. Priedē pie baznīcas bija iekārts sarkanais karogs. Drīz ieradās soda ekspedīcija, kas pie šīs priedes (nolūzusi 1969. gada vētrā) spīdzināja ērgelnieku un citus nemierniekus. A. Gajevski nošāva pie Adamovas muižas Rēzeknes apkārtnē.

1936. gadā tika uzstādīts jauns, 170 kilogramus smags zvans, jo vecais Pirmā pasaules kara laikā bija aizvests uz Krieviju. Tika veikti arī baznīcas remontdarbi. Kad baznīcu nojauc, zvanu paturēja draudze, bet pašlaik tas atrodas Rudzātu Romas katoļu baznīcā.

Baznīcas dārzā aug lieli koki, tur apbedīts muižnieks Antons Karbovskis un viņa māsa Anna.

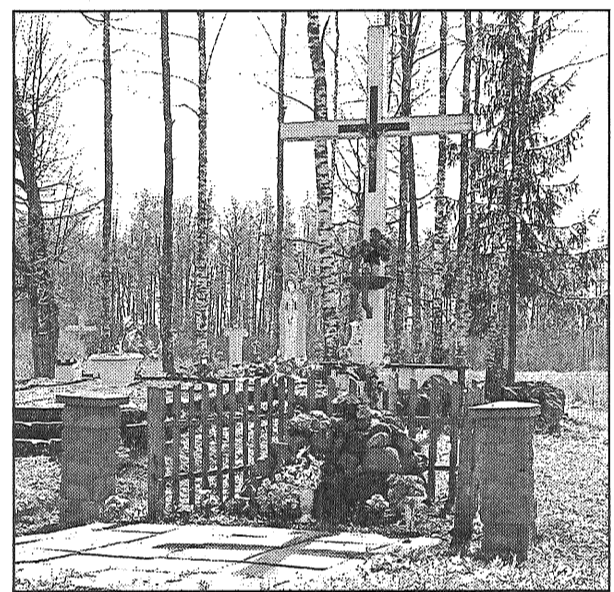
● Eleonorvīles baznīcas vietā tagad atrodas Dievmātes statuļa.

Pēc Otrā pasaules kara baznīca no draudzes tika atsvināta, kādu laiku tajā pat glabāja minerālmēslus. Altārgleznu pārnesa uz Rudzātu baznīcu, zvanu — uz Eleonorvīles kapsētu. 1972. gadā pagasta vietēja vara panāca baznīcas pārvietošanu uz Latvijas Etnogrāfisko brīvdabas muzeju. Unikālais arhitektūras piemineklis tika no jauna uzstādīts, kā arī iekonservēts.

1993. gadā tajā pēc ilgāka laika atkal notika katoļu dievkalpojums. No Brīvdabas muzeja eksponāta Eleonorvīles baznīca pamazām veidojas par sapulcēšanās vietu Berģu draudzei.

Pildot radnieka pēdējo gribu

Tāpat kā cilvēkiem, arī ēkām un celtnēm ir savi likteņi, reizēm visnotaļ savādi, neizprotami un pilni ar traģiskiem pavērsieniem. To pa īstam var atiecināt uz Eleonorvīles baznīciņu, kam tās gadsimtiem ilgajā mūžā pieticis gan mierīgu periodu, gan pamestības, gan atjaunošanas, līdz kamēr nācies pārcelties uz citu dzīves vietu. Un tomēr baznīcas ir īpašas būves, garīgie centri, kas no zemes vaiga neizzūd bez pēdām. Arī Eleonorvīles baznīcas vietā joprojām saglabājušies astoņstūru pamati, skaidri redzams, kur bijusi ieejas vieta, kur zvanu tornis, vietas mieru sargā koki, uzmanīgs vērotājs atradīs arī muižnieka kapu apsūnojušo pieminekli. Pēdējos gados šeit notikušas pārvērtības. Kur kādreiz atradies altāris, tagad uzstādīta Dievmātes statuļa. Tā bija mana radnieka, kam pie-

● Pie krucifiksa maija vakaros skan lūgšanas, pieminot arī zaudēto baznīciņu. Foto: A. Dzerkalis

derēja šīs zemes gabals, pēdējā gribā, stāsta zemnieku saimniecības «Alksniši» īpašnieks Valdis Skraučs no Rudzātu pagasta, lai baznīcas piemiņa tiktu saglabāta. Valdis Skraučs parūpējies par skulptūras uzstādīšanu, tās izgatavošana uzticēta māksliniekam. Viņš noorganizēja arī krucifiksa uzstādīšanu. Tas atrodas kādreizējā zvana torņa vietā. Pie krucifiksa uz maija dziedājumiem ierodas apkārtnes iedzīvotāji. Vieta sakopta, te vienmēr atrodas ziedi un zaļumi. Uzstādītas apgaismes lampas, kas darbojas ar saules baterijām, un diennakts tumsajā laikā šī vieta izstaro gaismu.

Eleonorvīles baznīca joprojām kalpo kā vieta, kur cilvēkam sarunāties ar Dievu.

Sagatavoja L.Rancāne

Kristīgas ģimenes tradīciju kopēji Riebiņu novadā

Maijs katrā kristīgā ģimenē tiek veltīts Jaunavas Marijas godam. Šajā sakarā 15. maijā Riebiņu novada Galēnu pamatskolā pulcējās arī kaimiņu skolu bērni, kuri apgūst kristīgo mācību Riebiņu vidusskolā un Dravnieku pamatskolā. Pasākums «Kristīga ģimene» sākās ar kopēju lūgšanu. Visi noskatījās uzvedumu «Grēks», ko Galēnu pamatskolas bērni jau bija rādījuši Rīgā Bibeles svētkos. Vēlāk 7. klases audzēkņi prezentēja projektu «Kru-

cifiksi tuvākajā apkaimē». Viņi bija apsekojuši 18 svētvietas, nofografējuši tās un izveidojuši aprakstus gan par senākiem laikiem, gan pašreizējo situāciju.

Saviļņojošākais brīdis bija, kad pasākuma vadītāja Valentīna Mičule visiem klātesošajiem izdalīja skolēnu sagatavotas papīra ziedlapiņas, uz kurām katrs uzrakstīja savu vēlēšanos vai arī novēlējumu Jaunavai Marijai. Uz tāfeles bija izveidota Rožukroņa kontūra. Bērni varēja skaļi nolasīt savu vēlējumu un ievietot to kopējā Rožukronī. Lielākā bērnu vēlēšanās un pateicība Dievam bija par stipru ģimeni.

Tad visi pasākuma dalībnieki ar Riebiņu novada domes sagādāto autobusu devās uz tuvāko svētvieta — Mičuļovkas krucifiksu, kur visus jau gaidīja dziedātājas un šīs svētvietas saimnieki kopš 2001. gada Jūlija un Jānis Zeimūli. Katru gadu maijā ik dienu ap pulksten 15.00 te skaitīt Rožukroņa lūgšanas un dziedāt ierodas Irēna Briš-

ka un Marija Gutāne. Agrāk esot bijis vairāk dziedātāju, jo ciemā bijušas 14 zemnieku saimniecības. Pašreiz palikušas vien divas apdzīvotas mājas.

Sākās kopīgas lūgšanas. Tajās iesaistījās arī skolēni ar lasījumiem, *značku* vilkšanām un lūgšanām. Vēlāk sekoja kopīgs mielasts, ko bija sarūpējuši krucifiksa saimnieki un līdzī atveduši arī paši ciemiņi.

Skolēniem šis pasākums padziļināja zināšanas par kristīgu ģimeni, par to, cik tradīcijām bagā-

ta tā bijusi senāk, kādu Dievs mums to vēlējis.

Pateicamies Galēnu pamatskolai par viesmīlību. Mūsu novada skolu sadarbība turpinās jau visa mācību gada garumā, piemēram, Adventa laiku svinējam Riebiņu vidusskolā. Paldies arī skolotājai Valentīnai Mičulei par uzņēmību un saistošo pasākuma norisi.

V.Skutele,
kristīgās mācības skolotāja
Riebiņu vidusskolā

DIEVA GUDRĪBAS APBRĪNOŠANAI MŪŽS IR PAR ĪSU.

Pa sudraba zemi un Lielo pēdu — pasaules malā

Turpinājums. Sākums «Novadnieka» 16. maija numurā.

Kas tie tādi dienvidamerikāņi?

Pirmie Dienvidamerikas iedzīvotāji bija indiāņi, kuri bija radījuši augsti attīstītu civilizāciju. Eiropiešu ierašanās 16. gadsimta vidū zelta, sudraba un citu dabas resursu meklējumus izpostīja šo seno civilizāciju, izmainot kontinenta vaibstus un neatgriešanos. Mūsdienās indiāņi ir vairs tikai simtā daļa no reģiona iedzīvotājiem.

Kolorītu galvenokārt veido metisi un eiropiešu pēcnācēji, radot krāšņu kultūru kokteili. Dažādu indiāņu cilšu kultūras sajaukušās ar Āfrikas tautu tradīcijām, kas sākotnēji bija atceļojušās līdz ar vergiem, eiropiešu atvesto kristīgo ticību un spāņu tirgotāju un galma ekspedīciju iedzīvotāju eiropiešu pasaules uztveri.

Vēsturiskie materiāli liecina, ka liela ietekme Argentīnā bijusi tieši spāņiem. Valsts tagadējais nosaukums pasaules kartē pirmo reizi parādījās 1524. gadā, kad pirmie spāņu iebrucēju kuģi pietuvojās Río de la Plata jeb Sudraba upes deltā, kur vēlāk tika dibināta Buenosairesas pilsēta. Bet pietiek vēstures, labāk pie lietas, tas ir, dodamies ledājos kopā ar Sandi Šķepu un viņa ceļabiedriem.

Uz Čili

Vēl pirms nedaudz gadiem Perito Moreno ledāja veidotā ledus arka Kalafates tuvumā vilināt vilināja tūristus, kas pa Argentīnas ezeru braukāja ar kuģi. Tagad tā saglabājusies vienīgi fotogrāfijās, jo 2004. gada 25. martā ar lielu blikšķi sagāzās. Kalafates pilsētīnā pie katra sevi daudz maz cenošā tūrisma uzņēmuma vai informācijas punkta ir televizors, kurā ceļotājiem nepārtraukti rāda sižetu par sabrūkošo ledāja arku.

— No Perito Moreno ledāja devāmies tālāk uz Čili — pilsētu Porto Natales. Tā ir īpatnēja vieta tajā ziņā, ka šai pilsētai nav tiešās sauszemes satiksmes ar pārējo Čiles daļu, — stāsta Sandis. — Jāceļo vai nu pa jūru, vai pa gaisu. Ainaņas stipri atgādina Norvēģiju, laikam tāpēc, ka krasts vienos fjordos, ūdeņi zili jo zili. Arī daba ir tikpat skarba un ziemeļnieciska, lai gan atrodamies zemeslodes dienvidu puslodē.

Torres del Paine — ceļotāja sapnis

Latviešu, tāpat kā daudzu jo daudzu citu tūristu, mērķis bija Torres del Paine nacionālais dabas parks Čīlē. 1978. gadā tas iekļauts UNESCO Pasaules biosfēras rezervātu sarakstā, un ir to vērts. Andu kalnu masīvs ieskauj skaistus ūdenskritumus, kalnu ezeriņus, ledājus un leduskritumus. Sandis stāsta, ka spāņu vārds *torres* nozīmē torņi, jo parka savdabīgāko daļu veido nepārtraukto vēju un nokrišņu veidotā dažādas nokrāsas spīci kalnu blūķi, kas atgādina torņus. Kopumā šajā vietā Andi ir samērā zemi. Pa gabalu izskatās, ka daži no torņiem būtu veidoti no balta smilšakmens, lai gan patiesībā tas ir granīts. Vai katram tornim virsū tumša «cepure».

— Pa Torres del Paine nacio-

nālo dabas parku gājām apļveida maršrutu, — stāsta Sandis. — Vispirms gan pie parka administrācijas vajadzēja samaksāt. Ieeja parkā — 15 000 Čiles peso jeb aptuveni 15 latī. Neizsakāmi paveicās, jo laiks bija brīnišķīgs. Spīdēja saule un mākoņu kļuva arvien mazāk. Aprakstos un grāmatās nav samelots — Andu vējš ir kas īpašs. Domājams, brāzmās reizēm sasniedza 30 metrus sekundē. Latvijā tā noteikti būtu stihija, bet tur visi pieraduši.

Kad mūs pasažieru autobuss pēc aptuveni divarpus stundām aizveda līdz nacionālajam parkam, secinājām, ka tādu ceļotāju ir varēn daudz. Pārsvārā tie ir vietējie, čīlieši, bet no eiropiešiem itāļi, spāņi, pa kādam angļiski runājošam tūristam. Interesanti, bet amerikāņu praktiski nebija, varbūt viņiem problēmas ar valodu... Mēs šajā ziņā īpaši nepārdzīvojām. Bijām šo to spāniski iemācījušies, bet, ja netikām jēgā, sākām latviski. Saprātāms labi. Būtībā hosteļos un viesu mājās saimniekiem nav sveša arī angļu valoda.

Izbaudīts Patagonijas vējš

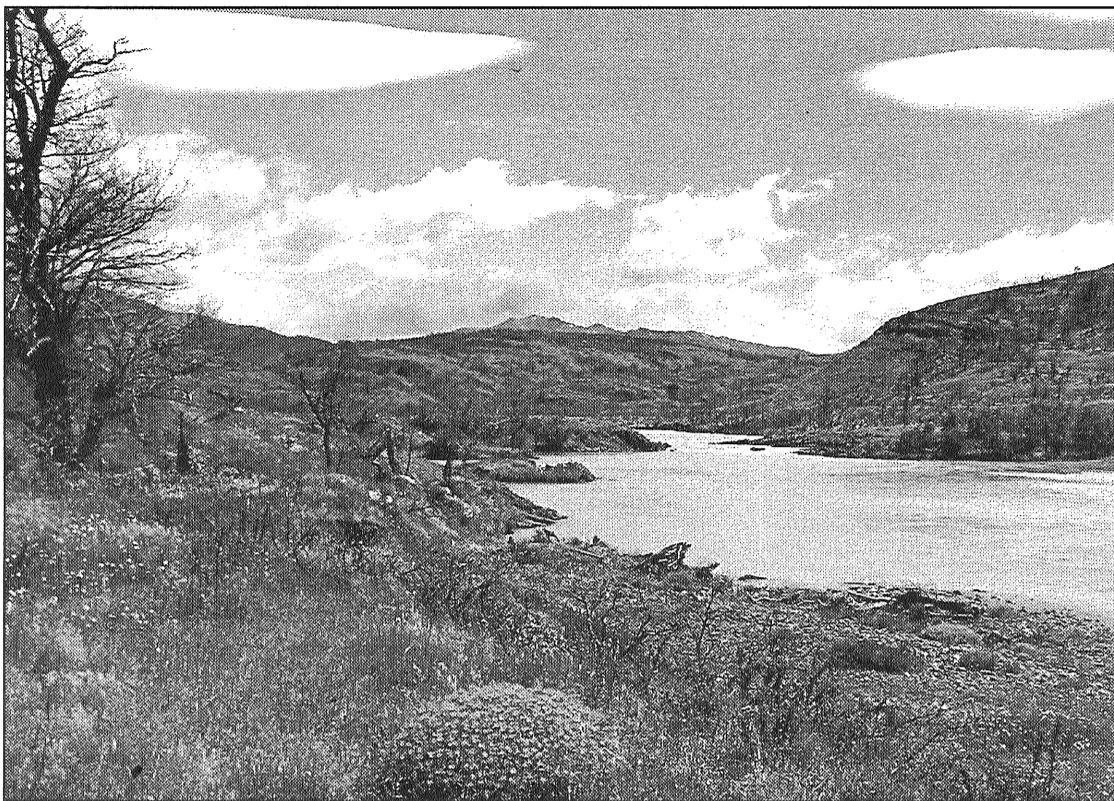
— Gājiena maršruts veda apkārt nacionālajam parkam, kājām septiņās dienās nosojām 160 kilometrus. Mugursomas plecos, mantība līdzī — pie tādas slodzes bijām pieraduši.

Parks sastāv no vairākām daļām. Maršruta sākumā ir stepe. Kad pietuvojāmies Río Paines upei, parādījās apaugums. Te arī izbaudījām visistāko Patagonijas vēju. Kas mums vētra, tas vietējiem normāli. Kartēs ir pat speciāli atzīmētas tā saucamās vēju vietas. Mēs, protams, saģērbušies šortos, tāpēc vēja nestie sīkie akmentīni plikos stilbus durstīja kā ar adatiņām. Starp citu, vietējiem kempingiem viens no kvalitātes rādītājiem ir fakts — ir vai nav ierīkoti vēja aizslietņi.

Redzējām pirms kāda laika izdegušo pamežu. Nav nekāds brīnums, jo nokrišņu tur ir ļoti maz, gadā tikai ap 300 milimetriem, tāpēc viss izkaltis. Nepilnus 100 kilometrus tālāk nokrišņu daudzums jau sasniedz 1000 milimetrus. Tieši tāpēc ir tik labvēlīgi ledāju veidošanās apstākļi. Ik pēc gājiena stundas rīkojām atpūtu. Pētījām pļavas ar īpaši asiem mūsu «sumišiem» līdzīgiem augiem un kaut kādiem ēkskaiņiem krūmiem. Tajā pašā laikā daudz arī pazīstamu augu, piemēram, pipenes. Milzīgas platības klātas baltiem ziediem — skaisti un smaržīgi.

Ekoloģija pirmajā vietā

Ceļotāji atzīst, ka Torres del Paine dabas parkā noteikumi ir ļoti stingri. Driest iet tikai pa noteiktu maršrutu. Apmeties arī driest tikai un vienīgi noteiktos kempingos. Tas gan saprotams, bet neparasti licies tas, ka, piemēram, duša nedrīkst lietot ziepes. Kāpēc? Lai nepiesārnotu tīros ledājus, vārdu sakot, ekoloģija... Un tas vēl nav viss. Ja gājiena laikā rodas nepieciešamība ie-

● Stepe, izdegušais pamežs un Río Paines upe, bet debesis milīgi un balti mākonīši.

griezties, tā teikt, tur, kur ķeizars kājām gājis, bet līdz speciālām vietām tālu, tādā gadījumā jānomēra noteikts attālums līdz tuvākajam strautam vai upītei. Arī šis noteikums paredzēts, lai nepiesārnotu ūdeņus.

Sandis gan tagad atzīst, ka visa gājiena laikā kempingos nemanījis nevienu, kas mazgātos bez ziepēm. Un vēl uzsver, ka visai maldīgs esot eiropiešu uzskats, ka latīņamerikāņi nav pārāk tīri ļaudis. Vismaz parka teritorijā atpūtas vietās viss izskatījies tiešām perfekti. — Nevar ne salīdzināt ar mūsu vietējiem atpūtniekiem, kuri aizbrauc pie ezera, paēd, padzer un atstāj tur gatavo cūkkūti, — šādi par vienu no lielākajiem un negaidītākajiem ceļojuma pārsteigumiem saka Sandis.

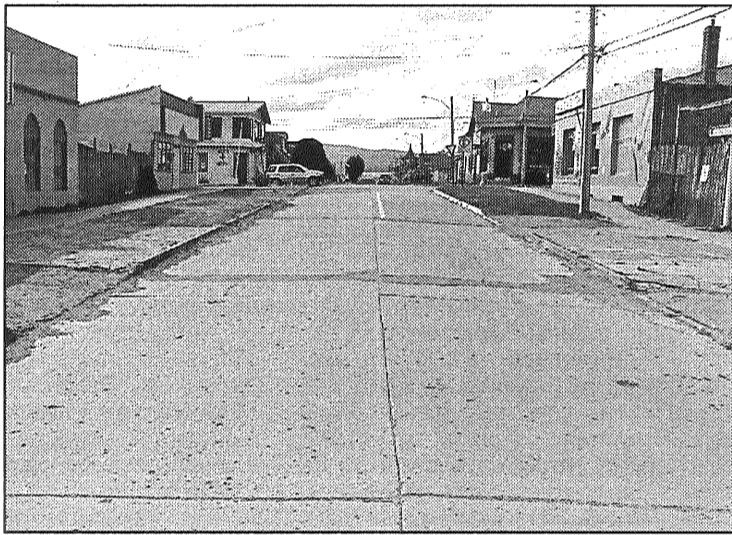
Drusciņ par politiku

Ceļojuma sākumā iegūtā informācija un sarunu druskas ar vietējiem iedzīvotājiem liek secināt, ka Čīle ekonomiskā ziņā ir attīstītākā no Latīņamerikas valstīm, tai seko Urugvaja. Šā vai tā, bet uzplaukuma pamatus tur licis ne viens cits, kā pie mums ne ar to labāko vārdu daudzminātais diktators Pinočets. Sandis un ceļabiedri novērojuši, ka vietējie iedzīvotāji par bijušo valsts vadītāju ir citās domās nekā eiropieši. — Pēc viņu domām, Pinočets bija tas, kas valsti ieviesa kārtību, pavēra ceļu tūrgus ekonomikai.

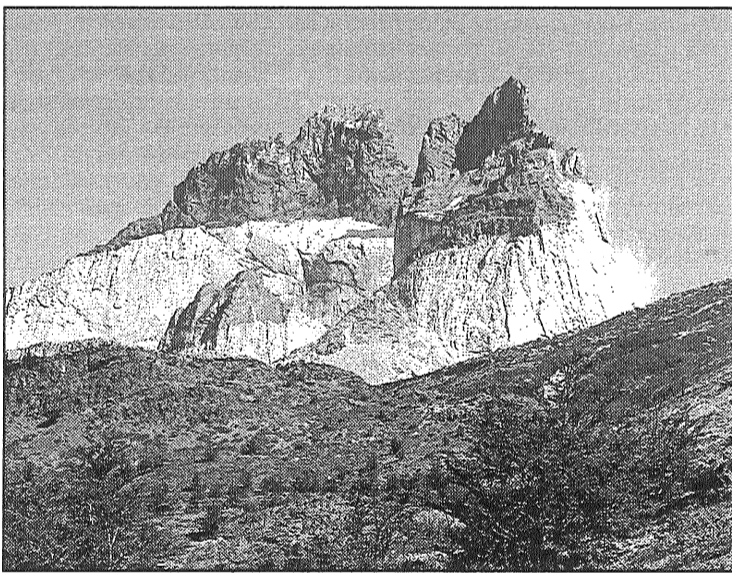
Uz priekšu — mežos un purvos

Tālākais maršruts ved uz citu dabas joslu. Sāk parādīties meži, purvi. Laukos manāma pazīstamā kamolzāle, redzamas pirmās klinšu kores ar sniegotām virsotnēm. Iecerētā kempinga vieta nosaukta Diksona vārdā. Turpat lejā Diksona ezers, augšā — Diksona ledājs. Jābrien pāri strautiem, jānolaižas gravās, jārāpjas augšā.

Dabas parka apceļošanā visgrūtākā bijusi trešā diena, kad vajadzēja šķērsot Džona Gārdnera

● Tipiska Porto Natales ieliņa. Ne puķītes, ne kociņa...

● Torņi ar balto granīta pamatni un melnajām «cepurēm» ir Maskaras un Hojas klintis. Skaisti, bet samērā drūmi.

pāreju 1200 metru augstumā. Skaisti, jo taka ved pa brīnišķīgu dižskābaržu mežu. Ēnains un jauks gājiens, vienīgi dažas gravas tik stāvas, ka augšā jārāpjas pa speciāli ierīkotām metāla kāpnēm. Pa speciāli ierīkotām metāla kāpnēm un stāvajām gravām bija jārāpjas aiz Dž. Gārdnera pārejas līdz Los Guardas kempingam.

Patī pāreja — akmens tuksnesis. Vietumis paveras skats uz ledājiem. Sasniedzot pāreju, pavērās grandiozais skats uz Pelēko ledāju. Arī pie Los Guardas kempinga ierīkots skatu laukums uz Pelēko ledāju. Grandiozi! —

Iepriekš biju redzējis daudz un dažādus ledājus, bet šis!.. Mutes palika vaļā no sajūsmas. Mums paveicās, jo laiks bija ideāls. Zinu, ka daudzas grupas tik tālu netika lietusi un spēcīgā vēja dēļ, — teic Sandis un skaidro, ka savu nosaukumu ledājs iemantojis joprojām darbīgo vulkānu pelnu dēļ.

Globālās sasilsanas dēļ ledāji sarūk gan Čīles, gan Argentīnas pusē, lai gan vairāk tomēr tieši Argentīnas teritorijā, kur ir mazāk nokrišņu. Aprēķināts, ka vairāki no tiem sarukuši pat par astoņiem kilometriem.

Turpinājums sekos.
L. Kirillova

BALVU RAJONĀ

Svētki Krišjānos par godu Krišjāņiem

Jau trešo gadu maija vidū Krišjāņu centru «okupē» vietējie un kaimiņpagastu amatnieki, kuri par pieņemamu cenu pārdod pašgatavotu preci. Amatnieku svētki notiek un, kā pagasta ļaudis cer, arī turpmāk notiks īsi pirms vai pēc Krišjāņu vārdadienas 14. maijā.

Priecājas, ka nav lupatu

Viens no pirmajiem Amatnieku tirdziņā ieradās Jānis Ostašovs ar skaliņu groziem. Jautāts, cik tad grozu atvedis un kādā tie cenā, Jānis paskaidroja, ka šis vēl ir pērnā gada rezerves. «Šogad taču

nebija kārtīgas ziemas un mežā nevarēja ieiet,» viņš pukojās. Cena Jāņa precei vairākus gadus ir nemainīga – pusotrs lats par grozu. Viņu nemulsina, ka valstī strauji augusi inflācija: «Ko es vairāk prasišu? Jā, viss ir dārgāks, bet cilvēkiem naudīņas nav. Pieļikt jau pielika pensijas, bet, ieejot veikalā, jāsecina, ka kļūsti nabadzīgāks un nabadzīgāks.»

J. Ostašovs rudenī svinēs 70. dzimšanas dienu. Viņš spriež, ka grozu izgatavošanas prasmes Krišjāņu pusē, šķiet, aizies nebūtībā. «Jaunatnei šādas lietas neinteresē,» teica sirmgalvis. Pretējās domās bija maizes cepēja Lilita Martuzāne. Viņa lepojās, ka no viņas četrām meitām trīs kaut

vai tūlīt izceps maizi. «Liela krāsns ir, ko vairāk vajag?» Lilita jautāja. Viņa tomēr piekrita, ka jebkurš darbs, arī maizes cepšana, prasa rūpību un pacietību. «Lai dotos uz Amatnieku svētkiem, lai izceptu maizīti, ap pulksten diviem naktī miklu iejaucu, ap pulksten pieciem miciju un pusdeviņos no krāsns izvilku. Silts klaips maksā pusotru latu. Garšīgs,» saimniece solīja. «To noteikti pagaršošu,» apņēmās pircēja Palmira Daukste no Mežupes. Viņa Amatnieku svētkus Krišjānos slavēja par to, ka šeit netirgo no kaimiņvalstīm ievestas «lupatas», kā tas notiek citviet. «Lūk, nopirkšu maizīti, kādu grozu un stādus,» viņa teica.

Neredzējusi gultu tuvumā

Puķes, košumkrūmus, tomātus un citus stādījumus andelēja Antoina Veselova, tilžēnietes Inese Krīma un Irēna Ziediņa. I. Krīma tirgoja arī asinsdesas, ko tirgus priekšvakarā gatavojusi trispadsmitgadīgā meita Tatjana.

Par bērnu čaklumu bija ko teikt arī krišjānietei Vitai Iļjanovai. Viņas trīs meitas un dēls palīdzējuši cept tortes, bulciņas un pirādziņus: «Katram bija savi pienākumi. Solvita (12 gadi) kūla olas, Līgita (16 gadi) cepa vafeles, Edgars (14 gadi) rūpējās par malku, bet Linda (3 gadi) visu degustēja. Pati šonakt gultu tuvumā nere-

dzēju,» Vita pastāstīja. Jāpiebilst, ka meistares cepto torti ar uzrakstu «Krišjāņi» iegādājās pagasta kultūras darba organizatore. Viņa nešaubījās, ka torte būs garšīga, tāpat kā par to, ka Krišjānos jāturpina Amatnieku svētku tradīcijas. Svētki Krišjānos noslēdzās ar dažādām atrakcijām, kā arī ar Krapaču Luces izsoli vistiešākajā nozīmē – īpašais, oriģinālais un vienā eksemplārā izgatavotais degvīns ar Krapaču Luces portretu aizgāja par 1,45 latiem (sākotnējā cena bija viens lats). Ekskluzīvā pudele aizceļoja uz Ādažiem. Savukārt Luces brūkļņu zapti baudīs Tukumā.

«Vaduguns»

JĒKABPILS RAJONĀ

● Latvijas mākslinieki cer, ka līdzīga izstāde kādreiz būs redzama arī Marakešā. Par to sarunas jau esot sāktas ar šīs pilsētas municipalitāti.

Mākslinieki glezno zemi, kur ziemo stārķi

Galerijā «Mans's» skatāma jauna izstāde «Saulainā pietura – Maroka», kur septiņi mākslinieki – Jāzeps Pigoznis, Edmunds Lūcis, Dace Gailīte, Aija Bāliņa, Kārlis Siliņš, Andris Vitols un Sarmīte Caune – 130 darbos dalās iespaidos par šo eksotisko zemi.

Darbi tapuši 2007. un 2008. gadā, februāra beigās un martā gleznojot gan plenērā, gan ceļojuma iespaidos uz audekla liekot jau mājās. Agrs pavasaris radošiem ceļojumiem izvēlēts galvenokārt tāpēc, ka šajā laikā Marokā ir pavasaris, zied augļu koki un vēl nav pārāk karsts.

Mākslinieki apmetušies Marakešā, un šī pilsēta, tās iedzīvotāji, tirgus ainas, eksotiskā daba un netālie Atlasa kalni ir bijusi viņu darbu tēma. Izstādi Jēkabpili apmeklēja arī darbu autori un dalījās iespaidos par tālo zemi, kas mums

asociējas ar oranžiem apelsīniem.

Vietējo iedzīvotāju attieksme pret māksliniekiem, arī sievietēm, esot bijusi neuzbāzīga un labvēlīga, iespējams, tāpēc, ka pats Marokas karalis esot liels mākslas cienītājs. Savukārt karaļa sieva ir speciāliste elektronikā, tādēļ pat visattālākajā ganu teltī ir gan satelītantena, gan dators, gan interneta pieslēgums.

Marokāņu dzīves līmeni neesot iespējams novērtēt, jo tur ir pavisam cita vērtību sistēma un laika rituma uztvere. Viens piemērs – ja cilvēks ticis pie bagātības, viņš trūcīgajiem uzliek bezmaksas ūdens krānu. Un vēl, kā smējās mākslinieki, vietējiem nevar iestāstīt, ka lielie stārķu bari, kas ziemā redzami visapkārt, īstenībā ir gājputni, kas pavasārī atgriežas savā dzimtenē.

Ierosina rīkot «Egļu» un «Lūšu» saietu

Jēkabpils domes deputāts Vladimirs Zdanoks pirms pagājušā

gada pilsētas svētkiem un arī šogad ir vērsies pašvaldībā ar ierosinājumu pilsētas svētku laikā sarīkot visu Latvijā dzīvojošo cilvēku saietu, kuru uzvārds ir «Egļi» vai «Lūši». Tie ir simboli, kas atēloti Jēkabpils ģerboni. V. Zdanoks šāda pasākuma organizēšanā saskata iespēju popularizēt Jēkabpils vārdu. Viņš piedāvā visiem uzvārda brāļu salidojuma dalībniekiem uzdāvināt nelielu mākslinieka veidotu Jēkabpils ģerboni.

Ieteikumu izskatīja kultūras, izglītības, sporta un jaunatnes lietu komitejas sēdē. Kā informē Jēkabpils domes preses sekretāre Valda Priekule, pagājušajā gadā ideja nav īstenota, jo svētku akcents bija Krustpils jubileja, un tur neiederētos Jēkabpils ģerboņa popularizēšana.

Šogad iesniegums saņemts, kad jau apstiprināta svētku programma un tāme. Pilsētas māksliniece un svētku režisore Inta Ūbele atzinusi, ka ideja ir laba, bet budžetā tai nav atvēlēta nauda. Turklāt tagad vairs nav iespējams iecerēt saistīt ar plānoto svēt-

● Raimonds Bergmanis (pirmais no kreisās) ar sacensībām izvēlēto vietu ir apmierināts. Vienīgi sacensību laikā daļa teritorijas būs jānožogo.

ku programmu. Tiek pieļauta iespēja, ka salidojumu varētu sarīkot pēc diviem gadiem, kad Jēkabpils svinēs 340 gadu jubileju.

Jēkabpili spēkosies Latvijas spēkavīri

Jēkabpili viesojās vairākkārtējs olimpisko spēļu dalībnieks, spēkavīris Raimonds Bergmanis un spēkavīru sacensību organizators Juris Kokainis.

Sporta veida pārstāvji tikās ar pašvaldības speciālistiem un pārrunāja organizatoriskos jautājumus Latvijas spēkavīru čempionāta nodrošinājumam Jēkabpils pilsētas svētku laikā, apskatīja plānoto sacensību norises vietu Vienības ielā pie tirdzniecības centra «Jēkabpils» un tikās arī ar tā vadību.

Sportisti norādīja, ka laukums būs piemērots čempionāta norisei un dalībnieki tajā varēs paralēli rādīt vairākus demonstrējumus. Lai sacensības norisinātos ne-

traucēti, būs jānorobežo lielu daļu laukuma.

Latvijas spēkavīru čempionāts notiks pilsētas svētkos – 7. jūnijā no pulksten 14.00 līdz 18.00 pie tirdzniecības centra «Jēkabpils».

Domes autiņiem patīk strūklaka

Jēkabpīlieši jau vairākkārt norādījuši uz nevēlamo situāciju, kad pēc domes pārceļšanās uz Tautas namu deputātu un pašvaldības darbinieku automašīnas tiek novietotas apkārt strūklakai un dažreiz pat tuvu laukumā esošajiem atpūtas soliņiem. Kāda no domes amatpersonām nesēn gan izteikusies, ka vajadzēsot paskatīties, kas tur īsti notiek, tomēr laikam nav sanācis laika to izdarīt.

Domnieki joprojām brauc līdz pašam Tautas nama durvīm. Šajā sakarā vietā ir jautājums, kāpēc automašīnas nevar atstāt pārdesmit metrus tālāk Vecpilsētas laukumā? Maksas stāvvietā taču tur vēl nav ierīkota.

«Brīvā Daugava»

Rajona jaunie satiksmes dalībnieki sacentās Preiļos

● «Jauno satiksmes dalībnieku foruma 2008» Preiļu rajona posmā piedalījās septiņas komandas no četrām – Dravnieku, Pelēču, Vārkavas un Aglonas – skolām, kas bērnu apmācībai satiksmes drošības jomā pievērs lielu uzmanību. Foto: A.Šņepsts

Pagājušajā trešdienā, 21. maijā, Preiļos, rajona bērnu un jauniešu sporta skolā pulcējās «Jauno satiksmes dalībnieku foruma 2008» dalībnieki – septiņas Preiļu rajona skolu komandas, kopskaitā 46 jaunie velosipēdisti.

Visplašāk pārstāvēta bija Dravnieku pamatskola, tā turpinot pirms vairākiem gadiem aizsāktu tradīciju veiksmīgi startēt jauno satiksmes dalībnieku sacensībās rajonā un valstī. Šoreiz Dravnieku pamatskolas godu centās aizstāvēt trīs komandas. Forumā savas zināšanas un prasmi pierādīja arī divas Pelēču pamatskolas komandas – «Ašie» un «Velo fani», Vārkavas pamatskolas «Ātrie eži» un komanda «Smaidīņi» no Aglonas vidusskolas.

Kā «Novadnieku» informēja Ceļu satiksmes un drošības direkcijas (CSDD) sabiedrisko attiecību speciāliste Valda Kjaspere,

veidot komandas (vienā komandā trīs zēni un trīs meitenes), piedalīties «Jauno satiksmes dalībnieku foruma 2008» sacensībās iepriekš bija aicināti visi bērni, kas dzimuši laikā no 1996. līdz 1998. gadam. Lai dalība konkursā būtu veiksmīga, bija nepieciešamas iepriekšējās zināšanas un nopietna sagatavošanās. Bērni mācījās veikli braukt ar velosipēdu, apguva ne tikai ceļu satiksmes noteikumus, bet arī māku sniegt pirmo palīdzību cietušajiem, kā arī pētīja savas braucamrīka uzbūvi, mācījās to pareizi kopt un remontēt.

Sacensības Preiļos bija organizētas divās daļās. Pirmā daļa ietvēra ceļu satiksmes noteikumu un velosipēda uzbūves zināšanu pārbaudi, kā arī pirmās palīdzības sniegšanu negadījumā cietušajiem. Vēlāk bija jānodas divās šķēršļu joslās, kas skolēniem bija vismagākais pārbaudījums.

Kopvērtējumā komandu rezultāti bija sekojoši: 1. vietā – Dravnieku pamatskolas pirmā koman-

da, 2. vietā – Pelēču pamatskolas «Ašie», 3. vietā – Dravnieku pamatskolas otrā komanda, 4. vietā – Vārkavas pamatskolas «Ātrie eži», 5. vietā – Aglonas vidusskolas «Smaidīņi», 6. vietā – Pelēču pamatskolas «Velo fani», 7. vietā – Dravnieku pamatskolas trešā komanda. Individuālajā vērtējumā pirmajās trijās vietās ierindojās Raivis Ūzuliņš, Valērija Vinogradova un Mārtiņš Šņepsts.

CSDD atgādina, ka šogad, piedaloties CSDD rīkotajos konkursos, ir iespēja krāt punktus, lai kopvērtējumā kļūtu par labāko CSDD satiksmes drošības skolu. V.Kjaspere teic, ka nedaudz vecākiem bērniem (7. līdz 9. klase) oktobrī būs iespēja piedalīties konkursā «Gribu būt mobilis». Skolām, kuru komandas piedalīsies abos konkursos, būs lielākas iespējas izcīnīt uzvaru. Zināms, ka labāko skolu pedagogi ziemas brīvlaikā varēs doties sešu dienu ceļojumā uz Vāciju.

Vārdu un uzvārdu varēs mainīt no 15 gadu vecuma

Valdība akceptējusi vārda, uzvārda un tautības maiņas likumu, kurš paredz, ka persona varēs mainīt vārdu, uzvārdu un tautību sasniedzot 15 gadu vecumu. Lidz šim spēkā esošajā likumā par vārda, uzvārda un tautības ieraksta maiņu ietvertais regulējums nebija pietiekams, «Novadniekam» skaidro Tieslietu ministrijas sabiedrisko attiecību nodaļas vadītājas vietniece Vineta Sprugaine.

Turpmāk nepilngadīga persona ar rakstisku vecāku vai aizbildņu

piekrišanu vai ar bāriņtiesas lēmumu drīkstēs mainīt vārdu, uzvārdu un tautību jau no 15 gadu vecuma. Lidz šim tas bija iespējams tikai no 16 gadu vecuma.

Tiek paredzēts izņēmuma gadījums, kad vārdu, uzvārdu un tautību iespējams mainīt nepilngadīgai personai līdz 15 gadu vecuma sasniegšanai – ja nepilngadīgās personas māte vai tēvs ir tiesāts par tīša, smaga nozieguma izdarīšanu, ir atņemtas aizgādības tiesības un bāriņtiesa pieņēmusi lēmumu par vārda, uzvārda maiņas atbilstību nepilngadīgā bērna interesēm. Šādā veidā likums veicinās nelabvēlīgu seku novēršanu

bērna tālākai sociālai, garīgai un morālai labklājībai un psihiskai attīstībai, kā arī sekmēs bērna tiesību respektēšanu un individualitātes saglabāšanu.

Līdz ar likuma stāšanos spēkā būtiski tiks samazināts iesnieguma izskatīšanas termiņš un visos gadījumos tas būs viens mēnesis līdzšinējo triju mēnešu vietā.

Būtiskas izmaiņas paredzētas gadījumos, kad persona vēlas mainīt esošo tautību uz tautību «latvietis». Vairs nebūs jāuzrāda izglītības vai cits dokuments, kas apliecinātu augstāko vai vidējo valsts valodas prasmes pakāpi. Persona, sasniedzot 15 gadu ve-

POLICIJAS ZIŅAS

Laika posmā no 19. līdz 25. maijam Preiļu rajona policijas pārvaldē reģistrēti 35 notikumi. Kā «Novadnieku» informēja Preiļu rajona policijas pārvaldes Administratīvās nodaļas vecākā speciāliste Ināra Mozuļčika, pagājušajā nedēļā rajonā reģistrētas deviņas zādzības, to skaitā divas zādzības izdarītas tirdzniecības objektos, divos gadījumos apzagti transportlīdzekļi. Vēl bijuši četri mantas tīša bojāšanas gadījumi un četras huligāniskas darbības. Uz rajona ielām un ceļiem notikuši seši satiksmes negadījumi, tajā skaitā divos negadījumos cietuši un traumas guvuši cilvēki. Vēl reģistrēts gadījums, kad persona nozaudējusi dokumentus.

Izcērt kokus un posta stādījumus

19. maijā policijā saņemts iesniegums par to, ka akciju sabiedrības «Latvijas valsts meži» valdījumā esošajā valsts mežā Rudzātu pagastā patvaļīgi izcirsti augoši koki aptuveni viena hektāra platībā. Policija par patvaļīgu koku ciršanu uzsākusi kriminālprocesu.

Konstatēts, ka 20. maijā pie Livānu mākslas skolas izraktas dažādas puķes un dekoratīvie skujeņi. Notiek izmeklēšana.

Pēc divām dienām, 22. maijā, policijā reģistrēts iesniegums par to, ka Riebiņu novada Silajāņu pagastā Silajāņu pamatskolas pagalmā izrauti un aiznesti 15 tūju stādi. Arī šajā gadījumā notiek izmeklēšana.

Vēl 22. maijā ziņots, ka Rudzātu pagastā kādam iedzīvotājam piederošajā mežā veikta patvaļīga augošu koku ciršana.

Veikalā nozaga «Piparu rūgto»

22. maijā Preiļos, veikalā «Maxima» kāds 1965. gadā dzimis vīrietis nozaga alkoholisko dzērienu «Piparu rūgtais». Viņam par šīs zādzības izdarīšanu uzsākts kriminālprocess.

Turpina zagt svētbildes

Šopavasār policijā bieži tiek reģistrētas svētbildu un ikonu zādzības. 22. maijā Riebiņu novada Galēnu pagastā kāda vietējā iedzīvotāja konstatējusi, ka no mājas pazudusi ikona ar Dievmātes attēlu.

Tiši izsita logu

23. maijā Aglonas katoļu ģimnāzijas sporta inventāra noliktavai izsists logs. Policija par mantas tīša bojāšanu uzsākusi kriminālprocesu.

Neuzmanīga rīcība – ugunsgrēks

23. maijā ugunsdzēsēju palīdzība bija nepieciešama Livānos. Kādai pilsētas iedzīvotājam dzīvojamās mājas virtuvē 12 kvadrātmetru platībā izdega grīda, sienas un griestu segums. Ugunsgrēka izcelšanās iemesls – neuzmanīga rīcība ar uguni.

Motocikla avārijā guva traumas

24. maijā, braucot ar motociklu ZNET-2N125T, ceļā Krāslava – Preiļi – Madona 40. kilometrā tā vadītājs uzbrauca priekšā stāvošam autobusam Mercedes Benz 0303. Avārijas rezultātā tika bojāti abi transportlīdzekļi, bet 1988. gadā dzimusi motocikla pasažiere guva traumas un medicīniskās palīdzības sniegšanai nogādāta Preiļu slimnīcā.

Livānos apzaga divas automašīnas

25. maijā Livānos reģistrētas divas zādzības, abos gadījumos garnadzi aptirījuši automašīnas. Kādai iedzīvotājam piederošajai automašīnai Audi 80 izsists labās puses aizmugurējais stikls un no auto salona pazudis mobilais telefons un cigaretes. Citā automašīnā – Citroen Jumper – zagļi iekļuvuši, izņemot durvju vēdlodziņa stiklu. Paņemta salonā atstātā soma un atslēgas.

Netika galā ar motocikla vadību

25. maijā ceļā Aizkalne – Ārdava 2. kilometrā, vadot motociklu JAWA (braucamajam nebija valsts numura zīmes), motociklists netika galā ar transportlīdzekli un apgāzās. Negadījumā bojāts motocikls, bet tā vadītājs ar traumām medicīniskās palīdzības sniegšanai nogādāts Preiļu slimnīcā.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Lappusi sagatavoja L. Kirillova

No 2009. gada 1. janvāra sunus būs jāreģistrē mājās (istabas) dzīvnieku reģistrā

Valdība apstiprināja Zemkopības ministrijas (ZM) izstrādātos Ministru kabineta (MK) noteikumus «Mājas (istabas) dzīvnieku reģistrācijas kārtība».

Līdz šim nebija noteikumu, kas regulētu mājas (istabas) dzīvnieku reģistrācijas un identifikācijas kārtību. Pašlaik vairākās pašvaldībās ir paredzēta mājas (istabas) dzīvnieku – suņu un kaķu – reģistrācija, dzīvnieku īpašniekiem izsniedzot žetonus. Tā kā šai kārtībai nav efektīva kontroles mehānisma, ar katru gadu reģistrēto dzīvnieku skaits samazinās un tas novedis pie vairākām negācijām:

- ✓ dzīvnieki nav identificējami, nav nosakāms dzīvnieka īpašnieks;
- ✓ nav mehānisma veiksmīgai pašvaldību nodevas par dzīvnieku turēšanu iekasēšanai, jo nav pilnvērtīgu reģistra datu nodevu iekasēšanai no dzīvnieku īpašniekiem;
- ✓ nav izkontrolējama dzīvnieka vakcinācija pret trakumsērgu, bez identifikācijas nav pierādāms, ka tieši konkrētais dzīvnieks ir vakcinēts;
- ✓ regulāri masu medijos atspoguļoti cietsirdības gadījumi pret dzīvniekiem, bet vainīgo personu saukšana pie atbildības neseko;
- ✓ palielinās klaiņojošo dzīvnieku skaits – pašlaik īpašniekam ir iespēja nesodīti atstāt dzīvnieku bez aprūpes, nav pierādāma dzīvnieka piederība konkrētai personai u.c.

Normatīvā akta būtība ir noteikt kārtību, kādā Latvijas Republikā notiek mājas (istabas) dzīvnieku uzskaitē. Noteikumi palīdzēs vietējām pašvaldībām to teritorijā uzlabot sabiedrisko kārtību, uzlabot pašvaldību noteikto nodevu par dzīvnieku turēšanu iekasēšanu, radīs apstākļus trakumsērgas ierobežošanai, kā arī pastiprinās mājas (istabas) dzīvnieku aizsardzību.

Noteikumi paredz izveidot vienotu valsts mājas (istabas) dzīvnieku reģistru. Šajā reģistrā iekļaus visus Latvijā mītošos sunus, kā arī citus mājas (istabas) dzīvniekus pēc īpašnieka vēlēšanās.

Noteikumi nosaka mājas (istabas) dzīvnieku — suņu, kaķu un mājas (istabas) sesku reģistrācijas kārtību. Šo dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju veiks pilnvaroti praktizējošie veterinārārsti. Savukārt valsts aģentūra «Lauksaimniecības datu centrs» (LDC) izveidos un uzturēs reģistrēto mājas (istabas) dzīvnieku datu bāzi un nodrošinās pašvaldībām, dienestam, patversmēm un pilnvarotiem veterinārstiem šai datu bāzei autorizētu pieeju. Datu bāzē varēs iegūt informāciju par mājas (istabas) dzīvnieku un tā īpašnieku. Tāpat LDC reģistrēs un publicēs informāciju par atrastu vai pazudušu reģistrētu dzīvnieku, informēs pazudušu dzīvnieka īpašnieku par tā atrašanu, nodrošinās uzskaiti par dzīvnieka

vakcināciju pret trakumsērgu, kā arī nodrošinās veterinārstus ar mikroshēmām, veidlapām un uzlīmēm.

Suņa īpašniekam pie pilnvarota veterinārārsta jāidentificē un jāreģistrē suni līdz 6 mēnešu vecumam, aizpildot mājas (istabas) dzīvnieka reģistrācijas lapu. Tāpat suns būs jāidentificē ar mikroshēmu. Dzīvnieka īpašniekam, reģistrējot dzīvnieku, būs jāuzrāda personu apliecinošs dokuments, kā arī suņa pase vai vakcinācijas apliecība.

Kaķu un mājas (istabas) sesku reģistrācija nebūs obligāta, bet pēc dzīvnieka īpašnieka vēlmes iepriekšminētajā kārtībā par samaksu varēs reģistrēt un identificēt arī jebkuru citu mājas (istabas) dzīvnieku. Dzīvnieka īpašnieka pienākums būs ziņot datu centram par dzīvnieka turēšanas vietas maiņu, īpašnieku maiņu, dzīvnieka sterilizāciju, kā arī par dzīvnieka nāvi.

Noteikumi nosaka, ka visus sunus, kas dzimuši pirms šo noteikumu spēkā stāšanās, jāidentificē un jāreģistrē līdz 2010. gada 1. janvārim.

Noteikumi «Mājas (istabas) dzīvnieku reģistrācijas kārtība» stāties spēkā ar 2009. gada 1. janvāri.

MK noteikumu projektu «Mājas (istabas) dzīvnieku reģistrācijas kārtība» un valsts vienota mājas (istabas) dzīvnieku reģistra par valsts budžeta līdzekļiem izveidi atbalsta Pārtikas un veterinārais dienests, Valsts meža dienests, Latvijas Pašvaldību savienība, Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrija, Rīgas dome (gan RD Vides komiteja, gan RD Vides departaments), Jelgavas, Ventspils, Liepājas u.c. lielo pilsētu pašvaldības, Dzīvnieku aizsardzības ētikas padome, dzīvnieku aizsardzības biedrības: «Dzīvnieku SOS», «Dzīvnieku Draugs», «Dzīvnieku pansija Ulubele», kinoloģiskās organizācijas: «Latvijas kinoloģiskā apvienība», «Latvijas sporta suņkopības federācija», «Latvijas mednieku kinoloģiskā apvienība».

Ir veiktas trīs sabiedriskās aptaujas par šāda mājas (istabas) dzīvnieku reģistrācijas modeļa ieviešanu mūsu valstī – šo aptauju dati pārliecinoši norāda iedzīvotāju atbalstu šim projektam. Pēdējā aptauja veikta no 2007. gada 17. septembra līdz 15. oktobrim (organizators – Zemkopības ministrija). Saskaņā ar tās datiem: 91% respondentu atbalsta suņa apzīmēšanu un reģistrāciju par valsts budžeta līdzekļiem; 6% — ka apzīmēšanu varētu apmaksāt dzīvnieka īpašnieks, bet reģistrāciju no valsts budžeta līdzekļiem un tikai 3% — ka reģistrācijas un apzīmēšanas izmaksas būtu jāsedz dzīvnieka īpašniekam.

2006. gadā pēc nevalstisko organizāciju iniciatīvas veiktajā aptaujā (aptauju veica — OMD Latvija) 96% aptaujāto atbalstīja modernas suņu reģistrācijas sistēmas ar bezmaksas elektronisko čipu palīdzību ieviešanu Latvijā.

NOVADNIEKS

RUBRIKAS: DAŽĀDI, PĒRK, PĀRDOD, MAINA, MEKLĒJU DARBU.

PRIVĀTSLUDINĀJUMS (maksas).

Rubrika _____

Derīgs līdz 29. maijam.

T ā l r .																				

Talonā jāieraksta sludinājums tikai par VIENU objektu.

Aizpildīšanas noteikums: viena rūtiņa — viena zīme.

Sludinājumus «Novadniekā» pieņem **Preiļos, Brīvības ielā 14.**
Tālr./fakss 53-07057.

Iesniedzēja vārds, uzvārds _____

Adrese, tālr. _____

Vai sludinājumu ievietot interneta mājas lapā? Jā Nē

Maksa Ls 0,40 (ar PVN).

Jāiesniedz tikai laikrakstā publicētais kupons, kopētus un pa faksu sūtītus nepieņemsim.

SLUDINĀJUMI ● SLUDINĀJUMI ● SLUDINĀJUMI

Pardod

- 2 istabu dzīvokli 1. stāvā Preiļos, centrā. Tālr. 29737798;
- 1 istabas dzīvokli 2. stāvā Preiļos, ir lodžija. Tālr. 29737798;
- AUDI 80, 1987. g., ļoti labā stāvoklī, TA 1gads, Preiļos. Cena Ls 700. Tālr. 29510513;
- OPEL - FRONTERA 1998. g. izl., 2,5, TDS. Cena EUR 6100. Tālr. 26007109;
- BMW 318i (1991.g. izl., teicamā tehn. stāvoklī). T.26361663;
- BMW 318i UNIVERSAL (1996.g. izl., jaunas M+S riepas, signalizācija, piekabes āķis). T.29437910;
- BMW 320 (lietie diski, 17 kondicionieris, ādas salons). T.29964244;
- BMW 520i (1997.g. izl., zilā metālistiskā krāsā, TA, el., lūka, spoileri, lietie diski) vai maina. T.29214140;
- BMW X5 (3,0 dīzelis, 2002.g. izl., sporta pakete, melnā metālistiskā krāsā, televizors, telefons, melna āda, ideālā stāvoklī). T.29836116;
- FORD ESCORT 1,3 CL (1992.g. izl., tirkiztila, 3 durvis, recaro sēdekļi, TA līdz 13.08.08.). T.26010031;
- FORD GALAXY (2,0 benzīns, 1995.g. izl., tumši zilā krāsā, mazs nobraukums, jauna TA, no Lietuvas, 4400 EUR). T.26540197;
- FORD MONDEO (1996.g. izl., 1,8i, 16 v, UNIVERSAL, el. pakete, TA līdz 02.2009., labā tehn. un vizuālā stāvoklī, 2300 EUR, no Itālijas). T.28637847;
- FORD SCORPIO (1986.g. izl., Ls 270, steidzami). T.28346683;
- FORD SCORPIO (2,5 TD, TA līdz 03.09.96.) vai maina pret FORD MONDEO vai citu a/m. T.29107287;
- GAZ 51. T.22409104;
- GAZEL 2705 vai maina. T.29295935;
- HONDA ACCORD (1986.g. izl., darba kārtībā). T.26152958;
- HYUNDAI SANTA-Fe (2003.g. izl., 145000 km, sudraba metālistiskā krāsā, 2,0 CRDI, visas ekstras, 11000 EUR). T.29418807;
- ISUZU TROPPER (2001.g. izl., dīzelis 3,0, pelēkā perlamutra krāsā, mehāniskā ĀK, TA, kondicionieris, lūka, stereo, viss elektro, teicamā tehn. stāvoklī, 12000 EUR). T.27888846;
- LEXUS GS 300 (1997.g. izl., zila, visas ekstras, ideālā stāvoklī, 7000 EUR). T.26465677;
- MAZDA (1985.g. izl., TA līdz novembrim, lēti). T.26248425;
- MAZDA 323 COUPE (1995.g. izl., labā tehn. stāvoklī, TA līdz 20.05.2009., ekonomiska). T.22033893 (borgs@inbox.lv);
- MAZDA 626 (1992.g. izl., TA).

Cienijamie klienti!

Sakarā ar plānotajiem rekonstrukcijas darbiem tiks pārtraukta elektroenerģijas piegāde

Preiļu rajonā:

Aglonas pagastā

3. jūnijā no 9.00–17.00

- TP-2140 Kundziniški, Sekļa Daukšti, Skujas
- TP-2187 Sejkļi, Krivošeji
- TP-2266 Jaudzemi, Valaiņi
- TP-2284 Leitāni
- TP-2407 Bešoni, Rivariški
- TP-2399 Rajeckī, Meiruļi

4. jūnijā no 9.00–17.00

- TP-2413 Brūveri

5. jūnijā no 9.00–17.00

- TP-2439 Starodvorje

Tālrunis uziņām: 8020040
Atvainojiet, ja rodas neērtības!

- T.26152958;
- MAZDA 626 (2,0 dīzelis, 1995.g. izl., el. pakete, hečbeks, daudz ekstru, TA līdz 11.2008., Ls 1350). T.26743821;
- MERCEDES (1997.g. izl., 2,5, dīzelis, mehāniskā ĀK, sudraba krāsā). T.29327602;
- MERCEDES BENZ C 180 (1994.g. izl., sarkana, el. stikli, spoguļi, signalizācija, jauna TA, tikko no Vācijas, 3600 EUR, līzings). T.26465677;
- MERCEDES CLK 320 (SPORT, 1999.g. izl., sudraba krāsā, teicamā stāvoklī, no Vācijas, 8 - 12 l/100 km). T.29182101;
- mikroautobusu MB 410D (kravas, 1994.g. izl., augstais garais, TA, teicamā stāvoklī). T.29176829;
- MITSUBISHI ECLIPSE (2,0 DOCH (1993.g. izl., TA, coupe, krūzkontrolē, spoileri, ABS, labā tehn. stāvoklī, steidzami). T.29826453;
- MITSUBISHI GALANT (2,4 l, 1999.g. izl., benzīns/gāze, automāts, lietie diski R17, SRS). T.29366791;
- MITSUBISHI LANCER (1994.g. izl., dīzelis, UNIVERSAL, TA līdz 2009.03.). T.26459686;
- MITSUBISHI LANCER UNIVERSAL (2,0 D, 1994.g. izl., TA līdz 01.03.2009.). T.26459686;
- NISSAN SUNNY (1,4 l, 16 v, 1991.g. izl., TA, hečbeks, tumši pelēkā metālistiskā krāsā, signalizācija, 5 pakāpju ĀK, ekonomiska, stereo BLAUPUNKT, 700 EUR, steidzami). T.26125254;
- OPEL CALIBRA (2,0 l, 16 v, 1995.g. izl., TA, mehāniskā ĀK, el. logi, spoguļi, CD, 3000 EUR). T.29374607;
- OPEL KADETT (1987.g. izl., 1,3, braukšanas kārtībā, bez TA). T.64632214, 28642471;
- OPEL OMEGA B (2,0 i, 1994.g. izl., sedans, TA līdz 05.2009., ABS, el. spoguļi, e. sēdekļi, lifts, Ls 1050) vai

- maina pret mazāku un jaunāku auto (ar manu piemaksu). T. 26382500;
- OPEL OMEGA CARAVAN (1992.g. izl., bez TA, 2,6, jāmaina degvielas sūknis, pilna elektro pakete, violetā metālistiskā krāsā, lietie diski, Ls 350). T.29294137;
- OPEL RECORD (1983.g. izl., 2,0, mazlietotu, lēti, TA). T.28635364;
- OPEL VECTRA (2000.g. izl., jauna TA). T.26563055;
- OPEL VECTRA B (2,0l, 16 v, UNIVERSAL, 1998.g. izl., TA, automātiskā ĀK, krūzkontrolē, kondicionieris, 4000 EUR). T.29374607;
- OPEL VECTRA CARAVAN (1998.g. izl., 1,6 ecotec, stereo, lūka, ABS, TA uz gadu, 3000 EUR, steidzami). T.28636337;
- RENAULT 19 (1,4, 1991.g. izl., braukšanas kārtībā, Ls 150). T.26679428;
- RENAULT LAGUNA (2,0, 1996.g. izl., tumši pelēkā metālistiskā krāsā, hečbeks, klimata kontrole, pilna el. pakete, TA, centrālā atslēga, teicamā stāvoklī, 3200 EUR). T.26416724;
- SPORTBAJK HONDA VTR 1000 F (2001.g. izl., jauna TA, ideālā stāvoklī, 4100 EUR). T.26465677;
- SUBARU IMPREZA (1998.g. izl., 1,6 l, balta, labā stāvoklī, 4x4 pastāvīgā pilnpiedziņa), GAZEL 2705 (1999.g. izl., kravas - pasažieru, 7 sēdvietas, furgona krāvējs - 1200 kg, jauna TA) vai maina pret auto pēc avārijas. T.29295935;
- TOYOTA CELICA (2,0 L, 16 V, GTI, 1991.g. izl., oriģinālās komplektācijas, tikko no Šveices, teicamā stāvoklī). T.26465677;
- TOYOTA CELICA GT (21.04.98., 2,0 l, 16 v, sarkana, tikko no Vācijas, 1400 EUR). T.26169486, 29327734.

Turpinājums 12. lappusē.

Jaunas svētku tradīcijas Galēnos

Šopavasār Riebiņu novada Galēnu kultūras nams jau divreiz pulcinājis iedzīvotājus uz līdz šim netradicionāliem notikumiem, bet 30. maijā ciemiņi tiks gaidīti uz folkloras svētkiem.

Kā informēja Riebiņu novada kultūras darba organizatore Māriņa Līvāne, vispirms Galēnu kultūras nams uzņēma dažādu žanru deju festivāla dalībniekus. Uzstājās Galēnu, Siļukalna un Stabulnieku kultūras namu linijdeju kopas, senioru deju kopa «Varavīksne» no Varakļāniem, kā arī sporta deju izpildītāji no Daugavpils un Vārkavas.

Sarīkojuma ciemiņi varēja ne tikai vērot dejas, bet arī uzzināt daudz ko jaunu par deju izcelšanās vēsturi, pasmaidīt par festivāla vadītāju Kristapa Upenieka un Līvijas Šembeles asprātīgajiem komentāriem, humoristiskajām tautasdziesmām un dzeju. Skatītājiem patika arī Galēnu jautro sievu Ļukades un Teklas joki par dejām. Viņu lomās bija iejūtās Galēnu dramatiskā kolektīva dalībnieces Elizabete Birule un Valentīna Bogdanova.

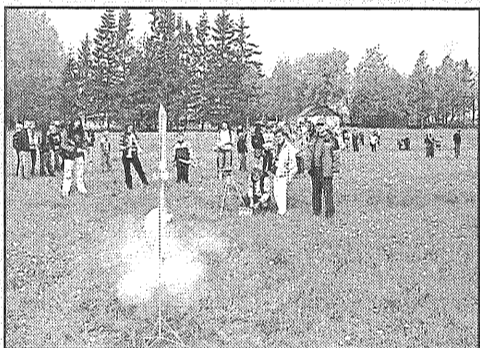
Maija vidū uz Galēnu kultūras namu tika aicinātas pagasta dziedošās un muzicējošās ģimenes. Dalībniekus apsveica Galēnu teritoriālās pārvaldes vadītājs Jānis Kupris, kurš kopā ar ģimeni vienmēr aktīvi piedalās līdzīgos saietos. Arī šajā reizē Kupru ģimenei bija vislielākais dalībnieku skaits, dziesmas dziedāja triju paaudžu pārstāvji.

Svētkos piedalījās Usānu ģimene – Sintija, Evija un tētis Vilis. Kuplo Dreijeru ģimene uz skatuves pārstāvēja mazā Māriņa, Usānu ģimene – četrgadīgais Dāvis. Ciemiņus priecēja Diānas un Jāņa Raubiško no Stabulniekiem uzstāšanās. Meikulānu ģimenei pārstāvēja Ieva, kas spēlēja flautu, Klīdzēju ģimene – Lelde pie klavierēm.

Uzstājās arī dziedājo draugu kopas. Vienā no tām – ar nosaukumu «ICE» darbojas Kupru un Usānu ģimeņu atvases Ilona, Sintija un Evija. Koncertu papildināja ansambļu uzstāšanās. Svētku vadītāju lomā bija veiksmīgi iejutušies Ilze Kupre un Jānis Gorožnieks. Nopietnība mijās ar smaidu, īpaši, kad «Vaņķa» divas Taņķas» izpildīja častušķas.

Sagatavoja L.Rancāne

Rakešu modelistu sacensību cikls

Skats no sacensībām.

Preiļu rajona bērnu un jauniešu tehniskās jaunrades centrs (BJTJC) rīkoja rakešu modelistu pulciņu dalībnieku sacensību ciklu. Savus mācību gada laikā konstruētos lidaparātus reālā darbībā pārbaudīja Sutru pamatskolas, Rožupes pamatskolas, Riebiņu vidusskolas un Salas pamatskolas audzēkņi. Minētajās mācību iestādēs darbojas attiecīgie pulciņi fizikas skolotāja Staņislava Pudža vadībā. Kaut arī reālo rakešu startus bieži nākas pārcelt sliktu laika apstākļu dēļ, modelistiem ielānotie pasākumi notika tad, kad paredzēts, jaukos maija saules staros.

Sutru pamatskolā labākie rakešu modeļu lidojumi sanāca Sanitai Upeniecei, Emilam Vilcānam un Ionam Litauniekam.

Rožupes pamatskolas dalībnieku sacensībās pirmo vietu izcīnīja Lelde Lāce, otro – Intars Pastars, trešais labākais rezultāts Laurai Cepurniecei.

Riebiņu vidusskolā par laureātiem kļuva Jānis Čižiks, Dmitrijs Stepanovs un Mārtiņš Mazjānis.

Kā interesants pasākums šīs sacensības izvērtās Salā, kur rakešu modeļus meistaro visvairāk. Šogad labākie panākumi bija Jānim Gatiņam, Laimai Rubinei, Oskaram Gatiņam.

G.Ormanis,
Preiļu BJTJC metodīķis

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBA

meža dienās '08

NOSLĒGUMA PASĀKUMS 30. MAIJĀ VARAKĻĀNU PILS LAUKUMĀ

PROGRAMMĀ:

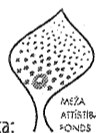
11.00 Meža dienu 80. gadskārtas pasākuma svinīgā atklāšana.

11.00 – 17.00 Dažādas amatnieku darbnīcas, atrakcijas bērniem un pieaugušajiem, bērnu popgrupas „Dzeguzīte” un pašdarbības kolektīvu priekšnesumi, pūtēju orķestra uzstāšanās, izstāde „Meža dienām 80”.

17.00 – 20.00 Koncerts – uzstājas aktieru ansamblis „Mūžīgais unisons”, dziedātāja Liene Šomase un popgrupa „Putnu balle”.

20.00 – 2.00 Zaļumballe – spēlē grupas „Apvedceļš” un „Credo”.

- Pasākumu vada aktieris Normunds Laizāns.
- Apģērbs – atbilstoši laika apstākļiem un atpūtai dabā.
- Darbosies brīvdabas kafējnīcas.
- Pasākuma norises vietā aizliegts ienest alkoholu un stikla taru, kā arī atrasties alkohola reibumā.
- Ieeja pasākumā – BEZMAKSAS.

Finansiāli atbalsta:

Pasākumu organizē: Zemkopības ministrija, Latvijas Kokrūpniecības federācija, Meža īpašnieku biedrība, Valsts meža dienests, AS „Latvijas valsts meži”.

V A R A K Ļ Ā N I

SIA «Latgales lauku konsultāciju birojs» izsludina konkursu uz vakantajiem ekonomista un grāmatvedības speciālista amatiem Preiļu biznesa grupai.

Darba vieta Preiļos, Raiņa bulv. 21a.

Prasības kandidātiem: vēlama augstākā izglītība, zināšanas ekonomikā vai grāmatvedībā, vēlama iepriekšējā darba pieredze, latviešu valodas zināšanas, vēlama B kategorijas autovadītāja apliecība.

CV lūdzam sūtīt līdz 13. jūnijam uz adresi Sēlijas ielā 25, Daugavpils vai uz e-pastu: Katrina.Sadikova@lkc.lv, pievienojot motivācijas vēstuli.

STEIDZAMI VAJADŽĪGI DARBAM ANGLIJĀ UN ZIEMEĻIJĀ

- laukstrādnieki,
- fabrikas strādnieki,
- virtuves strādnieki.

Alga: Ls 1100-1300 mēnesī. Ir citas vakances.
SIA «Regus». Licence nr. 63.

Tālr. Rīgā 67226607,
mob. 22054002.

Ražo un pārdod aku grodus. Rokam akas (ar garantiju).

Ir transports.
Tālr. 26843932.

SIA AIBI iepērk zirgus, liellopus,
jaunlopus, aitas, cūkas.
Jaunas, labas cenas.
Tālr. 26142514, 29293219,
4871804, 4871185.

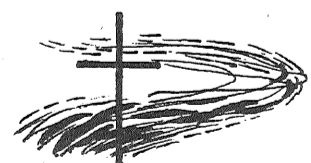
A/S «REBIR» pieņem
pasūtījumus dažādu metāla
izstrādājumu izgatavošanai.
Tālr. 27892704, 27892644.
Fakss 64633405.

Pārdod

Sākums 11. lappusē.

VOLVO 460 (1,9 dizelis, 1995.g. izl., TA līdz 07.08.). T.26577959;
VOLVO 460 GLT (1994.g. izl., zaļā metāliskā krāsā, TA). T.26462074;
VW GOLF 2 (1985.g. izl., 1,8 karburators, 2-durvju, TA līdz 1009. gada aprīlim, labā stāvoklī). T.28694415;
VW GOLF 2 (1985.g. izl., 1,8 karburators, 2-durvju, TA līdz 2009. gada aprīlim). T.28694415;
VW GOLF 3 (1994.g. izl., 1,4 mono, melnā

krāsā, 5 durvis, 1600 EUR ar TA, bez TA - Ls 950). T.26768740;
VW GOLF 4 UNIVERSAL (2000.g. izl., 1,9 dizelis, sudraba krāsā, TA, Latvijā 3 mēnešus). T.26402669;
VW JETTA (1990.g. izl., 1,6 sedans, centrālā atslēga, stūres pastiprinātājs, TA līdz 14.04.09., ziemas riepu komplekts, Ls 600). T.4640714;
VW PASSAT (1988.g. izl., TA, balta). T.28891865;
VW PASSAT (1994.g. izl., 1,9 TDI, sedans, TA, signalizācija, lietie disk, centrālā atslēga, teicamā tehn. stāvoklī, 3000 EUR). T.28626775;
VW PASSAT (1995.g. izl., 1,8 mono, sarkana, daudz ekstru, UNIVERSAL, a/m ir Daugavpilī). T.29677610.

Kas smagāks vēl var būt,
Pa dzīves taku ejot,
Kā atdot zemei to,
Kas sirdij tuvs un dārgs.

Izsakām līdzjūtību
Andrim Babrim, MĀTI
mūžībā pavadot.

Z/s «Šņepstu Jaunāres»